

EBA/GL/2021/10

15. september 2021

Smernice

o stresnih testih sistemov jamstva za vloge v skladu z Direktivo 2014/49/EU (revidirane)

1. Obveznosti glede skladnosti in poročanja

Vloga teh smernic

1. Dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010¹. V skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 si morajo pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevati za upoštevanje smernic.
2. V smernicah je predstavljeno stališče organa EBA o ustreznih nadzorniških praksah v evropskem sistemu finančnega nadzora oziroma o tem, kako bi bilo treba izvajati zakonodajo Unije na določenem področju. Pristojni organi iz člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010, za katere smernice veljajo, bi jih morali upoštevati tako, da jih ustrezno vključijo v svoje prakse (npr. s spremembo svojega pravnega okvira ali nadzorniških postopkov), tudi če so smernice namenjene predvsem institucijam.

Dolžnost poročanja

3. Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 do (14.02.2022) organ EBA uradno obvestiti, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi revidiranimi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če pristojni organi do tega roka ne bodo poslali uradnega obvestila, bo organ EBA štel, da jih ne upoštevajo. Uradna obvestila je treba poslati na obrazcu, ki je na voljo na spletnem mestu organa EBA, z navedbo sklica „EBA/GL/2021/10“. Predložiti jih morajo osebe, ki so pooblaščenice za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov. Organu EBA je treba sporočiti tudi vsako spremembo stanja glede upoštevanja smernic.
4. Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 objavljena na spletnem mestu organa EBA.

¹ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitev pojmov

Predmet urejanja

5. Te smernice določajo minimalna načela in vsebino stresnih testov, ki jih morajo sistemi jamstva za vloge izvesti skladno s členom 4(10) Direktive 2014/49/EU (direktive o sistemih jamstva za vloge)².
6. Cilj smernic je z določitvijo minimalne ravni skladnosti, kakovosti in primerljivosti stresnih testov sistemov jamstva za vloge pomagati imenovanim organom in sistemom jamstva za vloge povečati odpornost teh sistemov v Evropski uniji.
7. Odpornost sistemov jamstva za vloge je mogoče opredeliti kot njihovo sposobnost za opravljanje nalog, ki so jim poverjene v skladu z Direktivo 2014/49/EU in Direktivo 2014/59/EU³. Ta opredelitev zajema vse naloge, za izvajanje katerih je pooblaščen sistem jamstva za vloge v skladu z nacionalno zakonodajo, vključno z izplačilom sistema jamstva za vloge (člen 8(1) in člen 11(1) direktive o sistemih jamstva za vloge), izplačilom sistema jamstva za vloge s čezmejnimi sodelovanjem (člen 14 direktive o sistemih jamstva za vloge), prispevanjem k reševanju (člen 109 direktive o sanaciji in reševanju bank), prispevanjem k preprečevanju propada (člen 11(3) direktive o sistemih jamstva za vloge) in prispevanjem k postopkom zaradi insolventnosti (člen 11(6) direktive o sistemih jamstva za vloge). Odpornost sistemov jamstva za vloge se lahko oceni s stresnimi testi iz teh smernic.

Področje uporabe

8. Te smernice se uporabljajo za sisteme jamstva za vloge, kadar ti s stresnimi testi preverjajo svoje mehanizme delovanja skladno s členom 4(10) Direktive 2014/49/EU.
9. Kadar sistem jamstva za vloge upravljajo imenovani organi, bi morali te smernice uporabljati pri izvajanju stresnih testov njegovih mehanizmov delovanja. Kadar sistem jamstva za vloge upravlja zasebni subjekt, bi morali imenovani organi zagotoviti, da taki sistemi uporabljajo te smernice.

² Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

³ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

Naslovniki

10. Te smernice so namenjene pristojnim organom iz člena 4(2)(iv) Uredbe (EU) št. 1093/2010.
11. Namenjene so tudi pristojnim organom iz člena 4(2)(i), (iii) in (v) Uredbe (EU) št. 1093/2010, če je za zagotavljanje ustreznega izvajanja stresnih testov sistemov jamstva za vloge potrebno, da sodelujejo pri tem kot udeleženci varnostne mreže.

Opredelitve pojmov

12. Če ni določeno drugače, imajo izrazi v teh smernicah enak pomen kot izrazi, ki se uporabljajo in so opredeljeni v Direktivi 2014/49/EU. Poleg tega se v teh smernicah uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

Datoteka enotnega pogleda na stranko (datoteka SCV, <i>single customer view</i>)	Datoteka, ki vsebuje informacije o posameznem vlagatelju, potrebne za pripravo izplačila iz sistema jamstva za vloge, vključno s skupnim zneskom upravičenih vlog posameznega vlagatelja.
Notranji opazovalci	Opazovalci testiranja, ki so vključeni, da spremljajo dokončanje testa in prispevajo mnenje o različnih fazah testa. So zaposleni ali podizvajalci sistema jamstva za vloge. Lahko so tudi del drugega javnega organa, ki so mu poverjene funkcije sistema jamstva za vloge, kot so določene v direktivi o sistemih jamstva za vloge in direktivi o sanaciji in reševanju bank.
Notranji udeleženci	Udeleženci testiranja, ki neposredno prispevajo k izvedbi testa in so zaposleni ali podizvajalci sistema jamstva za vloge. Lahko so tudi del drugega javnega organa, ki so mu poverjene funkcije sistema jamstva za vloge, kot so določene v direktivi o sistemih jamstva za vloge in direktivi o sanaciji in reševanju bank.
Obdobje poročanja	Časovni razpon (ki ga določi organ EBA) med datumom, ko sistem jamstva za vloge izpolni predlogo za poročanje iz Priloge 1 in jo uradno predloži organu EBA, ter datumom izpolnitve in predložitve naslednje predloge.
Obdobje stresnega testiranja	Obdobje, ki ni daljše od treh let in v katerem sistem jamstva za vloge najmanj enkrat izvede vsakega od stresnih testov, ki so opredeljeni kot osnovni testi.
Osnovni testi	Stresni testi, s katerimi se oceni odpornost sistema jamstva za vloge za izvajanje

	različnih funkcij, ki spadajo k njegovim zakonskim pooblastilom.
Predpostavke	Informacije in parametri, ki so vnaprej določeni za izvajanje stresnega testa sistema jamstva za vloge.
Testiranje	Različni ukrepi, ki jih sistem jamstva za vloge sprejme za izvedbo enega stresnega testa.
Zunanji opazovalci	Deležniki, ki so vključeni, da spremljajo dokončanje testa in prispevajo mnenje o različnih fazah testa. Niso zaposleni ali podizvajalci sistema jamstva za vloge in jim niso poverjene funkcije sistema jamstva za vloge, kot so določene v direktivi o sistemih jamstva za vloge in direktivi o sanaciji in reševanju bank. Lahko so iz (med drugim) pridruženih kreditnih institucij, ustreznih javnih organov ali zunanjih ponudnikov sistema jamstva za vloge.
Zunanji udeleženci	Udeleženci testiranja, ki neposredno prispevajo k izvedbi testa. Niso zaposleni ali podizvajalci sistema jamstva za vloge in jim niso poverjene funkcije sistema jamstva za vloge, kot so določene v direktivi o sistemih jamstva za vloge in direktivi o sanaciji in reševanju bank. Lahko so iz (med drugim) pridruženih kreditnih institucij, ustreznih javnih organov ali zunanjih ponudnikov sistema jamstva za vloge.

3. Izvajanje

Datum začetka uporabe

13. Te smernice se začnejo uporabljati 15. septembra 2021.

Razveljavitev

14. Smernice EBA/GL/2016/04 se razveljavijo s 15. septembrom 2021.

4. Smernice o stresnih testih sistemov jamstva za vloge

Smernica 1: Cilji stresnih testov sistemov jamstva za vloge

1.1 Stresni testi sistemov jamstva za vloge bi morali prispevati k postopnemu povečanju odpornosti evropske ureditve sistemov jamstva za vloge, in sicer:

- (i) z ocenjevanjem odpornosti sistemov jamstva za vloge tako, da se preverja njihova sposobnost za izvajanje nalog, ki so jim poverjene z direktivama 2014/49/EU in 2014/59/EU, vključno kadar ti sistemi sodelujejo z drugimi sistemi jamstva za vloge v Evropski uniji;
- (ii) z ugotavljanjem, katere vidike sistema jamstva za vloge je treba izboljšati ali kateri vidiki so se v primerjavi s predhodnimi testi že izboljšali, in
- (iii) z zagotavljanjem rezultatov, ki omogočajo primerljivost in medsebojne strokovne preglede.

Smernica 2: Metodologija stresnih testov sistemov jamstva za vloge

2.1 Zaradi zagotavljanja celovitega pristopa bi bilo treba stresne teste načrtovati tako, da zajemajo srednjeročno obdobje. Pri vsakem stresnem testiranju se izvede več ključnih faz, opisanih v smernici 2.

2.2 Zaradi zagotavljanja skladnosti s členom 4(11) Direktive 2014/49/EU bi morali imenovani organi zagotoviti, da sistemi jamstva za vloge podatke, potrebne za opravljanje preverjanj svojih mehanizmov delovanja s stresnimi testi, pridobijo in uporabijo le za izvedbo teh preverjanj ter podatkov ne hranijo dlje, kot je potrebno za ta namen. Imenovani organi bi morali zaradi zagotavljanja skladnosti s členom 4(9) navedene direktive, in zlasti kadar testiranje vključuje obdelavo podatkov o računih vlagateljev, zagotoviti, da sistemi jamstva za vloge ohranjajo zaupnost, podatke o računih vlagateljev obdelujejo skladno z Direktivo 95/46/ES⁴ in jih celovito varujejo, po potrebi tudi z anonimizacijo.

Načrtovanje stresnih testov

2.3 V obdobju, ki ni daljše od treh let, bi morali sistemi jamstva za vloge oblikovati načrt stresnega testiranja, vključno s testiranjem, ki zajema vse osnovne teste, opredeljene v smernici 3. V

⁴ Nadomestila jo je Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov.

vsakem primeru je obdobje stresnega testiranja končano, ko so bili vsi osnovni testi izvedeni najmanj enkrat (od začetka izvajanja smernic ali sprejetja zadnjega obdobja).

- 2.4 V načrtu bi moral biti določen predvideni časovni okvir načrtovanih testiranj ter opredeljen predvideni obseg posameznega testiranja z vidika oblik in domnev. Načrt lahko vključuje eno ali več obdobji stresnega testiranja.
- 2.5 Načrt bi bilo treba redno posodabljati ob upoštevanju rezultatov prejšnjih stresnih testov (npr. rezultatov, ki bi izpostavili potrebo po natančnejši presoji), dejanskih posredovanj sistema jamstva za vloge ali regulativnega razvoja (npr. skrajšanje rokov za izplačilo).
- 2.6 V primeru resničnega posredovanja v obdobju stresnega testiranja, na podlagi katerega je lahko sistem jamstva za vloge ocenil svojo odpornost, povezano z nekaterimi ali vsemi osnovnimi testi in/ali kazalniki v okviru načrta, bi moral sistem jamstva za vloge preučiti možnost spremembe načrta tako, da bo test, izveden v resničnih razmerah, nadomestil prvotno predvideni test. V takem primeru se lahko sistem jamstva za vloge namesto izvajanja vseh ključnih faz, opisanih v nadaljevanju, osredotoči na fazo poročanja in korektivnega ukrepanja.

Ključne faze stresnega testiranja

- 2.7 Sistemi jamstva za vloge bi morali med stresnim testiranjem izvesti v nadaljevanju opisane faze.

Faza načrtovanja

- 2.8 Sistemi jamstva za vloge bi morali izmed svojega notranjega osebja imenovati usmerjevalno skupino ali pooblaščen osebje za usmerjanje (v nadaljnjem besedilu: usmerjevalna skupina), odgovorno za načrtovanje in usklajevanje različnih nalog v okviru stresnega testiranja. Notranje osebje za ta namen pomeni zaposlene ali podizvajalce sistema jamstva za vloge ter osebje drugega javnega organa, ki so mu poverjene funkcije sistema jamstva za vloge, kot so določene v direktivi o sistemih jamstva za vloge in direktivi o sanaciji in reševanju bank. V različne faze stresnih testov so lahko vključeni zunanji udeleženci in opazovalci, ne da bi bili del usmerjevalne ekipe. Višje vodstvo bi moralo zagotoviti, da ima usmerjevalna skupina na voljo vse potrebne informacije in da ji preostalo osebje sistema jamstva za vloge zagotavlja polno podporo.
- 2.9 Usmerjevalna skupina bi morala pred vsakim testiranjem opredeliti časovni okvir za izvedbo testa in določiti notranje in/ali zunanje udeležence in opazovalce.
- 2.10 Poleg tega bi morala na podlagi načrta stresnega testiranja podrobneje opredeliti ciljno področje testa, oblike, kazalnike, ki se bodo merili, in predpostavke, na katerih temelji testiranje (npr. znesek za financiranje posredovanja sistema jamstva za vloge, višina izplačil ob likvidaciji ali kreditne institucije, ki bodo zajete v preverjanje kakovosti datotek SCV).
- 2.11 Sistem jamstva za vloge lahko uporabi predpostavke iz prejšnjih primerov posredovanja in presodi, kako uspešni so bili takrat mehanizmi delovanja sistemov jamstva za vloge. Poleg tega

lahko opravi tudi simulacijo, kako bi se obnašali v trenutnih razmerah v primeru podobne situacije.

- 2.12 Sistem jamstva za vloge bi moral za test nameniti potrebne vire, in sicer podporno osebje, finančna sredstva in infrastrukturo, katerih ustreznost bi bilo treba med potekom izvajanja testiranja stalno preverjati.
- 2.13 Sistem jamstva za vloge bi moral z ustreznimi ukrepi zagotoviti objektivnost pri opredelitvi predpostavk za stresni test, njegovem izvajanju in izdelavi nepristranskih sklepnih ugotovitev. Sistemi jamstva za vloge so pozvani, da o takih ukrepih poročajo v predlogi za poročanje. Take ukrepe bi morali dokumentirati in z njimi zagotoviti, da zahteve glede objektivnosti veljajo za vse udeležence in opazovalce testiranja ter v vseh fazah. V okviru teh ukrepov bi morali poskrbeti za jasno ločevanje med usmerjevalno skupino in drugimi udeleženci in opazovalci, ki v okviru posameznega sistema jamstva za vloge prav tako sodelujejo pri testiranju. Poročati bi morali tudi o elementih, ki so jih upoštevali pri sprejemanju teh ukrepov, kot so ureditev/upravljanje posameznega sistema jamstva za vloge, stroški, navzkrižja interesov, dodana vrednost, nacionalne določbe o poslovni skrivnosti in nadzor sistemov jamstva za vloge.
- 2.14 S temi ukrepi se lahko omogoči sodelovanje zunanjih opazovalcev postopka. Opazovalci so lahko imenovani organi, če ti ne upravljajo teh sistemov, drugi javni organi, svetovalna podjetja ali drugi sistemi jamstva za vloge. Opazovalci bi si morali prizadevati za preverjanje, da se postopek vodi objektivno, in ob morebitnem dvomu usmerjevalni skupini izraziti svoje pomisleke. Opazovalci bi morali imeti dostop do ustreznih informacij v zvezi z vsemi fazami postopka. Za vse informacije, ki se izmenjajo v zvezi s tem, bi morale veljati stroge zahteve glede poslovne skrivnosti. Zahteva po vzpostavitvi ločevanja oziroma po sodelovanju opazovalcev bi morala glede testov datotek SCV veljati za izpolnjeno.
- 2.15 Usmerjevalna skupina bi morala vzpostaviti stik z notranjimi in zunanjimi udeleženci in opazovalci, ki bodo sodelovali v različnih fazah stresnega testiranja, ter zagotoviti vzajemno razumevanje vloge, ki jo pričakujejo vsi, ki so vključeni v testiranje.

Faza izvajanja

- 2.16 Pri izvajanju testiranja bi morala usmerjevalna skupina od udeležencev in opazovalcev testiranja zahtevati in pridobiti informacije, potrebne za presojo učinkovitosti mehanizmov delovanja sistema jamstva za vloge glede na področja testiranja in kazalnike, opisane v smernicah 3 in 4.
- 2.17 Testiranje se lahko izvaja v različnih oblikah, vključno z igranjem vlog v živo, pri čemer notranji in zunanji udeleženci simulirajo ukrepe in odločitve, ki bi jih sprejeli pri posameznem osnovnem testu, kot je opredeljen v smernici 3, ali z izmenjavo informacij med zalednimi službami (npr. kadar usmerjevalna skupina od institucije zahteva datoteke SCV in preuči natančnost zadevnih informacij). Sistemi jamstva za vloge bi morali v predlogi za poročanje poročati o vrsti oblike, izbrane za posamezno testiranje, z naslednjimi kategorijami:

- dokumentacijski pregled, ki vključuje preglede (kakovosti) obstoječih postopkov in sprejetih ukrepov, na primer za oris in preučitev procesov (fiktivnega) izplačila od začetka do konca, da se oceni več področij,
- inšpekcijski pregledi na kraju samem, na primer obiski sistemov jamstva za vloge ali njihovih ponudnikov storitev v kreditnih institucijah, da se oceni kakovost njihovih datotek SCV. Ti obiski so lahko določeni in opredeljeni v veljavnem nacionalnem okviru,
- simulacije, na primer simulacija posameznega osnovnega testa od začetka do konca ali simulacije delov procesa, kot je posredovanje datotek s plačilnimi navodili iz sistema jamstva za vloge matične države članice v sistem jamstva za vloge države članice gostiteljice ali prenos zneska predhodnega financiranja, in črpanja kreditne linije,
- resnični primeri, ki so se zgodili v obdobju stresnega testiranja in ki so omogočili oceno zmogljivosti sistemov jamstva za vloge iz teh smernic, in
- druge vrste testiranja, ki se uporabijo samo, če testiranje ne spada v nobeno od zgornjih kategorij, in bi jih moral sistem jamstva za vloge pojasniti v okviru poročanja.

2.18 Ločeno od usmerjevalne skupine bi morali biti udeleženci v fazi izvajanja tisti organi, subjekti ali celo notranji oddelki, tudi v okviru sistema jamstva za vloge, ki bi morali potrebne ukrepe ali odločitve sprejeti ali potrebne informacije zagotoviti v resničnih razmerah. To so lahko notranji udeleženci (npr. notranji oddelek v sistemu jamstva za vloge, odgovoren za zadeve v zvezi s financiranjem) ali zunanji udeleženci (npr. organi za reševanje, ki bi po posvetovanju s sistemom jamstva za vloge določili prispevek k reševanju).

Faza poročanja in korektivnega ukrepanja

2.19 Usmerjevalna skupina bi morala z obdelavo in interpretacijo rezultatov testa objektivno presojati odpornost sistema jamstva za vloge pri doseganju njegovih pravnih funkcij.

2.20 Rezultate bi morala dlje časa dosledno evidentirati, za kar naj uporabi standardno predlogo, kot je predloga Evropskega foruma zavarovateljev vlog. Sistemi jamstva za vloge bi morali o rezultatih stresnih testov najmanj enkrat letno poročati imenovanim organom.

2.21 Stresni testi bi morali biti del procesa nenehnega izboljševanja. Skladno s tem bi moral sistem jamstva za vloge, kadar se v okviru stresnega testa ugotovijo pomanjkljivosti v njegovih mehanizmi delovanja, sprejeti korektivne ukrepe. Kadar se ugotovijo pomanjkljivosti, ki jih je mogoče pripisati kreditnim institucijam, na primer pomanjkljivosti v kakovosti datotek SCV, bi si moral sistem jamstva za vloge prizadevati za korektivno ukrepanje, po potrebi prek pristojnega organa, odgovornega za nadzor teh institucij. Sistem jamstva za vloge bi moral nato pri naslednjih testih preveriti, ali so bile te pomanjkljivosti odpravljene.

Sodelovanje s pristojnimi upravnimi organi

- 2.22 Sistemi jamstva za vloge bi morali med načrtovanjem in izvajanjem stresnih testov celovito obveščati imenovane organe, razen če je sistem jamstva za vloge tudi imenovani organ. Za ta namen bi morali načrt stresnega testiranja v roku treh mesecev po njegovem dokončanju predložiti imenovanim organom. S to izmenjavo informacij bi se lahko začel konstruktiven dialog, ki bi vodil do izboljšanja načrta. Imenovani organi bi morali svoj prispevek predložiti v roku šestih mesecev po prejetju načrta, ki ga je pripravil sistem jamstva za vloge, in bi morali biti takoj obveščeni o vsaki pomembni posodobitvi načrta.
- 2.23 Sistemi jamstva za vloge bi morali pozneje pri načrtovanju vsakega testiranja imenovane organe obvestiti o obsegu testa z vidika sodelujočih kreditnih institucij, oblikah testa, predpostavkah in vseh drugih ustreznih informacijah.
- 2.24 Poleg tega bi morali pred izvedbo osnovnega testa, opredeljenega v smernici 3, obvestiti javne organe, ki naj bi bili vključeni v pravno funkcijo, ki bo testirana. Pri testiranju scenarija izplačila bi bilo treba obvestiti vsaj „pristojni upravni organ“, opredeljen skladno s členom 3(1) Direktive 2014/49/EU, in pristojni organ iz člena 2(1)(17) iste direktive. Pri testiranju scenarija reševanja bi bilo treba obvestiti pristojne organe in organe za reševanje.
- 2.25 Sistemi jamstva za vloge bi morali od teh organov pridobiti mnenje o predpostavkah za test in jim ponuditi možnost sodelovanja v fazi izvajanja. Kadar je sistem jamstva za vloge ločen od imenovanega organa, se lahko tako sodelovanje ali posvetovanje organizira prek imenovanega organa.
- 2.26 Pristojni organi in organi za reševanje bi morali pri opredeljevanju scenarijev in izvajanju testov sodelovati s sistemi jamstva za vloge, in sicer neposredno ali prek imenovanih organov.
- 2.27 Sistemi jamstva za vloge bi morali izide stresnih testov imenovanim organom predložiti v obliki predloge za poročanje iz Priloge 1. Prav tako bi morali izid stresnih testov v obliki predloge za poročanje ali v drugi obliki predložiti ustreznim organom⁵ na njihovo zahtevo in v skladu z veljavnimi določbami o zaupnosti.

⁵ Med drugim organom za reševanje ali nacionalnim pristojnim organom.

Smernica 3: Osnovni testi

3.1 Da bi lahko sistemi jamstva za vloge celovito ocenili svojo sposobnost učinkovitega obravnavanja primerov propada kreditne institucije, bi morali izvesti osnovne teste, kot so določeni v tej smernici.

Funkcije sistemov jamstva za vloge, ki se vključijo v osnovne teste

3.2 Da bi lahko organ EBA izvedel medsebojni strokovni pregled, bi morali sistemi jamstva za vloge v obdobju stresnega testiranja izvesti osnovne teste funkcij, ki so jim zakonsko poverjene (določene v direktivah 2014/49/EU in 2014/59/EU, kot sta preneseni v nacionalno pravo), rezultate pa sporočiti organu EBA. Za te namene bi bilo treba testirati naslednje funkcije sistemov jamstva za vloge:

- da v primeru insolventnosti kreditne institucije izplačajo vlagatelje v svoji državi članici skladno s členom 11(1) Direktive 2014/49/EU („funkcija izplačila“),
- da v primeru insolventnosti kreditne institucije izplačajo vlagatelje v podružnicah, ki so jih ustanovile kreditne institucije z dovoljenjem v drugih državah članicah, skladno s členom 11(1) in členom 14 Direktive 2014/49/EU („funkcija izplačila s čezmejnimi sodelovanjem“). Sistemi jamstva za vloge bi morali tak osnovni test izvesti samo v primerih, ko bi bili lahko vključeni v čezmejno izplačevanje (kot sistem jamstva za vloge matične države članice, kot sistem jamstva za vloge države članice gostiteljice ali v obeh vlogah) v skladu s prej omenjenim členom 14 direktive o sistemih jamstva za vloge in veljavnimi nacionalnimi določbami,
- da skladno s členom 11(2) Direktive 2014/49/EU in členom 109 Direktive 2014/59/EU financirajo reševanje kreditnih institucij za ohranitev nadaljnjega dostopa do vlog („funkcija prispevka k reševanju“),
- da skladno s členom 11(3) Direktive 2014/49/EU svoja razpoložljiva finančna sredstva uporabijo za alternativne ukrepe, da bi preprečili propad kreditne institucije, če je to dovoljeno po zakonodaji države članice, v kateri je sistem jamstva za vloge ustanovljen („funkcija preprečevanja propada“), in
- da skladno s členom 11(6) Direktive 2014/49/EU svoja razpoložljiva finančna sredstva uporabijo za financiranje ukrepov za ohranitev dostopa vlagateljev do kritih vlog v okviru nacionalnih postopkov zaradi insolventnosti, če je to dovoljeno po zakonodaji države članice, v kateri je sistem jamstva za vloge ustanovljen („funkcija prispevka k postopkom zaradi insolventnosti“).

3.3 Poleg tega bi morali sistemi jamstva za vloge poročati tudi o rezultatih testov datotek SCV, ki jih redno izvajajo. Tudi redni testi datotek SCV so osnovni testi. Rezultati rednih testov datotek SCV se ne smejo zamešati ali združiti z oceno datotek SCV, ki se opravi med izvajanjem

osnovnega testa funkcije izplačila. V slednjem primeru se o oceni datotek SCV poroča v okviru rezultatov tega osnovnega testa izplačil za vlagatelje.

- 3.4 Če so sistemi jamstva za vloge v obdobju stresnega testiranja izvedli bistvene spremembe sistemov ali procesov, morajo v istem obdobju stresnega testiranja ponovno izvesti nekatere osnovne teste, če je to operativno izvedljivo v tem časovnem okviru. Na primer, če sistem jamstva za vloge metodo izplačila iz modela korespondenčne banke spremeni v elektronski prenos prek svoje namenske platforme IT, se postopki izplačil bistveno spremenijo, zato bi moral sistem jamstva za vloge, da se zagotovi odpornost, ponovno testirati svojo funkcijo izplačila za kazalnike iz smernice 4, na katere je vplivala sprememba.
- 3.5 Sistemi jamstva za vloge glede na osnovni test uporabijo kazalnike, opisane v smernici 4. Za poročanje o rezultatih navedenih osnovnih testov imenovanim organom in organu EBA bi morali uporabiti predlogo za poročanje v Prilogi 1.
- 3.6 Sistemi jamstva za vloge bi morali za vsak osnovni test do največ treh testov s predlogo za poročanje poročati organu EBA.
- 3.7 Osnovni test bi bilo treba vsaj enkrat v obdobju stresnega testiranja izvesti kot teste od začetka do konca. Druge različice osnovnega testa v istem obdobju se lahko izvedejo kot niz razdrobljenih testov, ki skupaj zajamejo vse kazalnike, povezane s tem osnovnim testom.

Funkcija izplačila

- 3.8 Sistemi jamstva za vloge bi morali testirati svojo sposobnost izplačila vlagateljem, kot je predvideno v členu 11(1) Direktive 2014/49/EU. Noben sistem jamstva za vloge se ne bi smel odpovedati testiranju funkcije izplačila zato, ker je testiral funkcijo reševanja ali funkcijo preprečevanja propada, opisani v nadaljevanju, ali ker bi vse pridružene kreditne institucije spadale v kategorijo, opisano v odstavku 3.27.
- 3.9 V scenariju izplačila bi morali sistemi jamstva za vloge simulirati propad ene ali več kreditnih institucij, da bi ugotovili, ali bi bil izplačljivi znesek iz člena 7 Direktive 2014/49/EU na voljo v obdobjih za izplačilo, določenih v členu 8 navedene direktive.
- 3.10 Poleg tega bi moral sistem jamstva za vloge med testiranjem svoje odpornosti za izplačilo vlagateljem oceniti kakovost svojih notranjih procesov za zbiranje in analizo datotek SCV ter vzpostaviti stik z ustrezno kreditno institucijo, da bi jo po potrebi zaprosil za nadaljnje/korektivne podatke. Ti testi, povezani z datotekami SCV, se ne smejo zamešati ali združiti z rednimi, rutinskimi ocenami datotek SCV.
- 3.11 V obdobju načrta, kot je navedeno v smernici 2, bi morali sistemi jamstva za vloge uporabljati kazalnike, opisane v smernici 4, ki veljajo za funkcijo izplačila.

Izplačilo s čezmejnimi sodelovanjem

- 3.12 Če sistem jamstva za vloge opravlja vlogo sistema jamstva za vloge matične države članice ali sistema jamstva za vloge države članice gostiteljice v skladu s členom 14 direktive o sistemih jamstva za vloge, bi moral simulirati propad ene ali več kreditnih institucij z eno ali več podružnicami v drugi državi članici.
- 3.13 Take teste bi moral izvajati v vlogi, ki je zanj ustrezna: kot sistem jamstva za vloge matične države članice, sistem jamstva za vloge države članice gostiteljice ali v obeh vlogah, če je to ustrezno. Vlogo sistema jamstva za vloge države članice gostiteljice bi moral testirati, če jo opravlja v državi članici, kjer je vsaj ena podružnica kreditne institucije iz druge države članice. Vlogo sistema jamstva za vloge matične države članice bi moral testirati, če ima katera od njegovih institucij članic podružnico v drugi državi članici. Če veljata oba primera, bi moral testirati obe vlogi. Če je v nacionalnih določbah določeno, da je en sistem jamstva za vloge odgovoren za upravljanje ukrepov čezmejnega izplačevanja v imenu vseh drugih sistemov jamstva za vloge v isti državi članici, potem zahteva izvajanja osnovnih testov sodelovanja med sistemi jamstva za vloge matične države članice in sistemi jamstva za vloge države članice gostiteljice velja samo zanj.
- 3.14 Kadar je mogoče, bi morali sistemi jamstva za vloge razmisliti o uporabi pristopa na podlagi tveganja, ko izbirajo partnerske sisteme jamstva za vloge za testiranje izplačila s scenarijem čezmejnega sodelovanja. Na primer, če je sistem jamstva za vloge X za sistem jamstva za vloge Y sistem jamstva za vloge matične države članice in države članice gostiteljice, za sistem jamstva za vloge Z pa samo sistem jamstva za vloge države članice gostiteljice, se lahko s pristopom na podlagi tveganja odloči, da bo test izvedel v vlogi sistema matične države članice za sistem Y in v vlogi sistema države gostiteljice za sistem Z.
- 3.15 V obdobju načrta, kot je navedeno v smernici 2, bi morali sistemi jamstva za vloge uporabljati kazalnike, specifične za izplačilo s scenarijem sodelovanja med sistemi jamstva za vloge matične države članice in sistemi jamstva za vloge države članice gostiteljice, kot je opisano v smernici 4.
- 3.16 Če sistem jamstva za vloge takega osnovnega testa ne more izvesti, ker se noben drug sistem ni odločil za sodelovanje kot partnerski sistem jamstva za vloge v okviru testiranja čezmejnega sodelovanja, je treba v predlogi za poročanje navesti, da področje ni bilo testirano, kot je določeno v odstavku 5.7.

Prispevek k reševanju

- 3.17 V scenarijih reševanja bi moralo biti predpostavljeno posredovanje v zvezi s pridruženo kreditno institucijo, za katero se je začel postopek reševanja skladno z Direktivo 2014/59/EU in za katero je skladno s členom 109 navedene direktive potreben prispevek sistema jamstva za vloge.

3.18 Stresni testi sistemov jamstva za vloge v okviru scenarijev reševanja se lahko izvedejo samostojno ali kot del širšega testa funkcije reševanja, ki se izvede pod vodstvom organov za reševanje, če se testira in uporabi namenski sklop kazalnikov, opisanih v smernici 4.

3.19 Kadar se stresni test sistema jamstva za vloge v okviru scenarija reševanja izvaja samostojno, bi se moral sistem jamstva za vloge pri načrtovanju scenarija in izvajanju testa posvetovati z organom za reševanje in ga zaprositi, da sodeluje pri testu. Organi za reševanje bi morali sodelovati s sistemi jamstva za vloge in jim neposredno ali prek imenovanih organov priskrbeti potrebne informacije za načrtovanje in izvajanje stresnih testov.

3.20 Predpostavljeno raven prispevka sistema jamstva za vloge k financiranju reševanja bi bilo treba določiti ob upoštevanju pravil, določenih v členih 108 in 109 Direktive 2014/59/EU, ter profila kreditnih institucij, izbranih za test, ki vključuje scenarij reševanja.

3.21 V izjemnih primerih se lahko sistem jamstva za vloge po posvetovanju z organom za reševanje odpove testiranju scenarijev reševanja, če ugotovi, da nobena pridružena kreditna institucija ne spada v kategorijo, opisano v odstavku 3.27.

Preprečevanje propada

3.22 Kadar je sistemu jamstva za vloge skladno s členom 11(3) Direktive 2014/49/EU dovoljeno uporabiti sredstva za preprečevanje propada kreditne institucije, bi moral izvesti najmanj dve vrsti testov:

- test, pri katerem se simulira precejšnje poslabšanje finančnega položaja ene ali več pridruženih kreditnih institucij, vključno z njihovim kapitalskim položajem, kakovostjo aktive in likvidnostnim položajem. V zvezi s tem bi bilo treba s testom preveriti, ali bi bil sistem jamstva za vloge sposoben preprečiti propad kreditne institucije pod pogoji iz člena 11(3) Direktive 2014/49/EU, vključno z upoštevanjem vrste alternativnih ukrepov, ki bi jih bilo mogoče izvesti, ter ali bi imel razpoložljiva finančna sredstva za zagotavljanje potrebne podpore, in
- test sistemov za spremljanje tveganj, ki jih ima vzpostavljene sistem jamstva za vloge. Kadar so bile v preteklosti že evidentirane izredne razmere, bi morali sistemi jamstva za vloge ugotoviti, ali so bili sistemi za spremljanje tveganj takrat sposobni zaznati neposredno tveganje.

3.23 Stresne teste sistemov jamstva za vloge, povezane s preprečevanjem propada, bi bilo treba izvajati z namenskim sklopom kazalnikov, opisanih v smernici 4.

Prispevek k postopkom zaradi insolventnosti

3.24 Pri osnovnih testih, povezanih s prispevkom sistema jamstva za vloge k postopkom zaradi insolventnosti, bi moralo biti predpostavljeno posredovanje za ohranitev dostopa vlagateljev

do kritih vlog v okviru nacionalnih postopkov zaradi insolventnosti v skladu s členom 11(6) Direktive 2014/49/EU.

3.25 Stresne teste sistemov jamstva za vloge, povezane s prispevkom k postopkom zaradi insolventnosti, bi bilo treba izvajati z namenskim sklopom kazalnikov, opisanih v smernici 4.

Izbor pridruženih kreditnih institucij za vključitev v osnovne teste

3.26 Za izvajanje osnovnih testov bi moral sistem jamstva za vloge izbrati eno ali več pridruženih kreditnih institucij z ustreznim profilom glede na predvideno ciljno področje testa, vključno z vrsto funkcij, resnostjo in kompleksnostjo scenarija ter njegovim geografskim dosegom.

3.27 Za testiranje prispevka k reševanju bi moral sistem jamstva za vloge izbrati eno ali več pridruženih kreditnih institucij, ki veljajo za ustrezne. O izboru ene ali več pridruženih kreditnih institucij bi moral razmisliti ob posvetovanju z organi za reševanje.

Resnost in kompleksnost osnovnih testov

3.28 Sistemi jamstva za vloge bi morali izvesti osnovne teste z različnimi stopnjami resnosti in kompleksnosti, vendar se EBA zaveda, da ima povečevanje kompleksnosti in resnosti testov svojo mejo in da bi morali scenariji stresnih testov ostati realistično relevantni za sisteme jamstva za vloge. Ti bi morali zato sčasoma uporabljati vse kompleksnejše in resnejše scenarije, obenem pa ohranяти ocene zmožnosti za obvladovanje izhodiščnih scenarijev, ki jih je realistično mogoče pričakovati. Na primer, sistem jamstva za vloge bi lahko test čezmejnega sodelovanja najprej izvedel v vlogi sistema jamstva za vloge matične države članice z enim sistemom v vlogi sistema jamstva za vloge države članice gostiteljice. Pozneje bi lahko povečal kompleksnost tako, da bi izvedel še en test čezmejnega sodelovanja z dvema ali tremi sistemi jamstva za vloge države članice gostiteljice hkrati. Sistemi jamstva za vloge lahko povečajo tudi stopnjo resnosti in kompleksnosti zasnove stresnega testiranja, na primer tako, da izberejo drugačno vrsto testiranja (na primer, najprej lahko izvedejo dokumentacijsko testiranje za oceno posameznega vidika, potem pa še simulacijo za oceno tega vidika).

3.29 Sistemi jamstva za vloge bi morali razmisliti o dodatni plasti kompleksnosti in stresa pri enem ali več osnovnih testih tako, da bi izbranemu osnovnemu testu dodali „poseben“ scenarij z resnimi izzivi za neprekinjeno poslovanje ali zunanjimi okoliščinami, ki bi pomenile dodaten stres za izvajanje funkcij sistema jamstva za vloge, opisanih v smernici 4.

3.30 Sistemi jamstva za vloge bi morali poročati, ali so sčasoma povečali resnost in kompleksnost stresnih testov, ki jih izvajajo (v primerjavi s prejšnjim obdobjem stresnega testiranja ali v obdobju stresnega testiranja, o katerem poročajo, če je to ustrezno), in kako so to dosegli. Sistem jamstva za vloge bi moral razmisliti o povečanju resnosti in kompleksnosti stresnega testa v naslednjem obdobju stresnega testiranja. Razmisliti bi moral tudi o povečanju resnosti in kompleksnosti med dvema podobnima stresnima testoma (namenjeno isti zakonski funkciji), ki jih izvede v istem obdobju stresnega testiranja.

3.31 Zaradi zagotavljanja relevantnosti s preteklimi dogodki bi morali sistemi jamstva za vloge v svojem načrtu iz smernice 2 testirati scenarije, s katerimi preverijo, kako so s svojimi mehanizmi delovanja sposobni obravnavati primere posredovanja take vrste in intenzivnosti, kot so se dogajali v preteklosti in zlasti med letoma 2008 in 2012.

Smernica 4: Kazalniki

4.1 Stresni testi bi morali biti namenjeni ocenjevanju odpornosti sistemov jamstva za vloge tako, da bi bili vanje zajeti dve glavni področji tveganja:

- (i) operativna tveganja, tj. tveganja, da sistem jamstva za vloge ne bo mogel izpolniti svojih obveznosti zaradi neustreznega ali neuspešnega izvajanja notranjih procesov, neustrezne kadrovske zasedbe in neustreznih sistemov, in
- (ii) tveganja financiranja, tj. tveganja, da viri financiranja iz člena 10 Direktive 2014/49/EU (redni prispevki, izredni prispevki in alternativni načini financiranja) ne bodo zadostni, zaradi česar sistem jamstva za vloge ne bo mogel izpolniti svojih potencialnih obveznosti ali jih ne bo mogel izpolniti v rokih, ki jih določa nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Unije.

4.2 V stresne teste bi morale biti vključene različne operativne faze posredovanja sistema jamstva za vloge, od načrtovanja pred propadom in priprave ob propadu do posredovanja, vključno z izplačilom, prispevkom k reševanju ipd. S testi bi bilo treba izmeriti vsaj kazalnike, opredeljene v tej smernici.

4.3 V okviru osnovnih testov, opisanih v smernici 3, bi bilo treba testirati operativne zmogljivosti in zmogljivosti financiranja. Poleg tega bi morali sistemi jamstva za vloge v obdobju stresnega testiranja izvajati ciljno usmerjeno testiranje za redno preverjanje datotek SCV vseh institucij članic.

4.4 Če se je sistem jamstva za vloge razen vidikov, ki so zajeti s kazalniki v teh smernicah, odločil za oceno dodatnih vidikov, ki jih je imel za pomembne za oceno svojih zmogljivosti, lahko o izidih testov teh vidikov poroča tako, da v predlogo za poročanje vključi kazalnike na lastno pobudo, ki jih je sam razvil, in izide. Predloga za poročanje vsebuje namenski oddelek za poročanje o takih kazalnikih.

Operativne zmogljivosti

4.5 S stresnimi testi sistema jamstva za vloge bi bilo treba preveriti zmogljivosti sistema jamstva za vloge za izvajanje procesov in mehanizmov, potrebnih pri posredovanju, med drugim dostop do podatkov, osebje in druge operativne vire, komunikacijo, plačilne sisteme, merjenje časa ter čezmejno sodelovanje.

Dostop do podatkov

4.6 Dostop do kakovostnih podatkov o kreditnih institucijah, vlagateljih in vlogah bi bilo treba redno testirati zaradi zagotavljanja, da so sistemi jamstva za vloge vedno pripravljene za izvajanje svojih nalog.

4.7 Sistemi jamstva za vloge bi morali v zvezi z datotekami SCV izvesti dve vrsti testov:

- a. oceno kakovosti datotek SCV v okviru testa odpornosti sistema jamstva za vloge, da v primeru insolventnosti kreditne institucije izplača vlagatelje skladno s členom 11(1) Direktive 2014/49/EU („funkcija izplačila“), in
- b. oceno kakovosti datotek SCV v okviru rednih rutinskih testov z vsaj vsemi pridruženimi kreditnimi institucijami, ki imajo upravičene vloge.

4.8 V smernicah sta za obe vrsti testov določena različna sklopa kazalnikov. Sistemi jamstva za vloge so pozvani, da o rednih testih datotek SCV poročajo ločeno v predlogi za poročanje.

4.9 Načeloma bi se moralo redno testiranje datotek SCV uporabljati za vse institucije članice, ki imajo upravičene vloge. Sistem jamstva za vloge se lahko odloči, da ne bo testiral datotek SCV institucij članic, ki ne sprejemajo vlog. Sistemi jamstva za vloge bi morali v predlogi za poročanje poročati o številu edinstvenih institucij, (i) ki so članice sistema jamstva za vloge v času poročanja; (ii) ki so članice sistema jamstva za vloge v času posameznega kroga testiranja datotek SCV in (iii) za katere so bile testirane datoteke SCV. Kjer je primerno, bi morali sistemi jamstva za vloge poročati o razlogih za razlike med številom testiranih edinstvenih institucij in številom edinstvenih institucij, ki so v času posameznega testiranja članice sistema, na primer, ker nekatere institucije članice ne sprejemajo vlog ali ker je med testiranjem datotek SCV prišlo do spremembe članstva.

4.10 Kakovost datotek SCV institucije se lahko preizkusi na podlagi vzorca, ki vključuje podskupino vlagateljev, če metodo vzorčenja določi zadevni sistem jamstva za vloge, ne zadevna institucija, ter če je vzorec dovolj velik in raznovrsten, da je reprezentativen za upravičene vloge, ki jih ima institucija. To ne posega v pravico sistemov jamstva za vloge, da testirajo celotne datoteke SCV. Če je bil uporabljen vzorec, bi moral sistem jamstva za vloge v predlogi za poročanje navesti razloge za uporabo tega pristopa ter povprečno število vlagateljev, vključenih v vzorec, kot absolutno število in kot delež vseh vlagateljev.

4.11 Kakovost datotek SCV bi bilo treba presojati glede na to, ali bi sistem jamstva za vloge v primeru propada institucije iz njih pridobil vse informacije, ki jih potrebuje za posredovanja v zvezi z vlagateljem, vključno z identiteto vlagateljev, njihovimi kontaktnimi podatki, njihovimi računi in zneski na njih ter zneski upravičenih in kritih vlog. Sistemi jamstva za vloge bi morali v ta namen določiti merila za veljavno ali neveljavno datoteko SCV (npr. nepravilni podatki o identiteti, nepravilni podatki o naslovih, neskladni podatki za istega imetnika računa ali upravičenca, podvojeni vnosi itd.) in ugotoviti število neveljavnih vnosov datotek SCV kot delež v evidencah institucije oziroma, kjer je primerno, kot delež v vzorcu.

- 4.12 Poleg opredelitve meril za veljavne ali neveljavne datoteke SCV bi morali sistemi jamstva za vloge razmisliti o oblikovanju notranje metodologije za ocenjevanje datotek SCV, ki bi vključevala različna merila za ocenjevanje. Oddelek o rednih testih datotek SCV v predlogi za poročanje vključuje polje, v katerem lahko sistem jamstva za vloge navede dodatne informacije o metodologiji, ki jo uporablja za oceno teh datotek. Sistemi jamstva za vloge bi morali razmisliti o predstavitvi metodologije kreditnim institucijam, da bi jih obvestili o merilih ocenjevanja in jih spodbudili k uspešnosti. Razmisliti bi morali tudi o tem, da bi kreditne institucije obvestili o njihovem uspehu glede na povprečje v panogi, da bi tiste s podpovprečnim uspehom spodbudili k nadaljnjemu izboljšanju. EBA sisteme jamstva za vloge spodbuja, naj oblikujejo tako metodologijo ter kreditnim institucijam zaradi preglednosti in za spodbudo pošljejo njen povzetek in izide na visoki ravni, ki izhajajo iz izvajanja v kreditnih institucijah.
- 4.13 Pri izvajanju rednih testov datotek SCV nekateri sistemi jamstva za vloge dokumentacijski pregled datotek SCV združijo z obiski kreditnih institucij, za kar je potrebna metodologija za preglede na kraju samem. Predloga za poročanje bo vključevala polje za poročanje o načinu izvajanja rednih testov datotek SCV. Sistemi jamstva za vloge bi morali pri poročanju organu EBA opisati ključne dejavnike izvajanja teh testov (z dokumentacijskimi pregledi datotek SCV in/ali obiski na kraju samem), vključno s tem, kako se kreditne institucije izbirajo (vsaka kreditna institucija letno ali po pristopu na podlagi tveganja), ali se podatki iz datotek SCV primerjajo/preverijo z izvirnimi podatki v kreditni instituciji (na primer z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem), ali so zahtevki za teste datotek SCV vloženi ad hoc ali napovedani vnaprej, kakšna je stopnja vključenosti kreditne institucije v ocenjevanje kakovosti (na primer s sodelovanjem notranjega revizorja), ali sodeluje zunanji revizor institucije, kakšna je stopnja avtomatizacije pri preverjanju kakovosti datotek SCV s podatkovnimi modeli in validacijskim točkovanjem ter kakšen je nadaljnji proces s kreditno institucijo, če so ugotovljene napake.
- 4.14 Kadar je pri instituciji ugotovljena nezadostna kakovost, bi bilo treba v najmanj dveh letih opraviti nadaljnji pregled, da bi se preučil napredek. Sistem jamstva za vloge lahko to dvoletno obdobje prilagodi, kadar je treba glede na razpoložljive človeške in druge vire dati prednost testom v drugih kreditnih institucijah, ki so problematične z vidika kakovosti datotek SCV ali na podlagi splošne ocene tveganja kreditnih institucij, ki jo izvede sistem jamstva za vloge.
- 4.15 Kadar so skladno z nacionalnim pravom vzpostavljene ureditve za stalno dodeljevanje začasno visokih saldov, kot so opredeljeni v členu 6(2) Direktive 2014/49/EU, ali računov upravičencev, kot jih ureja člen 7(3) navedene direktive, bi bilo treba te začasno visoke salde vključiti v teste datotek SCV. Ta določba za sistem jamstva za vloge ali pridružene kreditne institucije ne bi smela pomeniti nobene obveznosti, da zaradi rezultatov testa zahteva(-jo) informacije od vlagateljev.
- 4.16 Za namen izvajanja rednih rutinskih testov datotek SCV bi morali sistemi jamstva za vloge uporabljati naslednje kazalnike:

- i1: čas, potreben za pridobitev posredovanih veljavnih datotek SCV od dneva, ko je bil prvi zahtevek poslan pridruženi kreditni instituciji (kvalitativni in kvantitativni),
- i2: delež veljavnih datotek SCV in delež neustreznih vnosov v veljavnih datotekah SCV (kvalitativni in kvantitativni),
- i3: presoja kakovosti vzpostavljenih ureditev za zahtevanje in pridobivanje datotek SCV (kvalitativni),
- i4: presoja kakovosti vzpostavljenih ureditev za analiziranje datotek SCV in vzpostavitev stika z ustreznimi kreditnimi institucijami, da jih sistem jamstva za vloge po potrebi zaprosi za dodatne/korektivne podatke (kvalitativni).

4.17 Pri ocenjevanju časa, potrebnega za pridobitev posredovanih datotek SCV (kazalnik i1), bi morali sistemi jamstva za vloge v skladu s svojim postopkom izplačila določiti rok, v katerem morajo od kreditne institucije prejeti datoteke SCV ustrezne kakovosti, da lahko izvedejo izplačilo vlagateljem v 7 delovnih dneh. V poročilu organu EBA bi morali poročati, koliko dni znaša ta rok. Nato bi morali oceniti, koliko kreditnih institucij je bilo v tem roku sposobnih predložiti datoteke SCV ustrezne kakovosti. V poročilu organu EBA bi morali poročati o roku, ki so ga določili za predložitev veljavne datoteke SCV ustrezne kakovosti, ki jim omogoča, da v 7 delovnih dneh izvedejo izplačilo (ali izpolnijo druge funkcije v skladu z direktivo o sistemih jamstva za vloge), ki se uporablja v rednih testih datotek SCV.

4.18 Pri poročanju organu EBA o kazalniku i1 bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti kvalitativno oceno in naslednje kvantitativne vidike:

- minimalni, povprečni in maksimalni čas (v urah, če je mogoče) za celotni vzorec kreditnih institucij, katerih datoteke SCV so bile testirane,
- absolutno in relativno število kreditnih institucij, ki so v tem roku predložile veljavne datoteke SCV, in
- če je to ustrezno, koliko datotek SCV je bilo zahtevanih, kakor hitro lahko sistem jamstva za vloge v scenariju izplačila zahteva datoteko SCV (tj. ad hoc), in koliko jih je bilo zahtevanih z vnaprejšnjim obvestilom kreditni instituciji, da bo v bližnji prihodnosti prejela zahtevek za predložitev datoteke SCV sistemu jamstva za vloge (tj. s predhodnim obvestilom), ter ali se je v teh primerih razlikoval čas, potreben za pridobitev posredovanih datotek SCV.

4.19 Pri ocenjevanju kazalnika i2 bi morali sistemi jamstva za vloge v skladu s svojim postopkom izplačila in zahtevami glede datotek SCV opredeliti, kdaj datoteka SCV ni ustrezne kakovosti (neveljavna datoteka SCV), da bi vlagateljem zagotovili pravočasno in pravilno povračilo, kar pomeni, da sistem jamstva za vloge datoteko SCV zavrne in od kreditne institucije zahteva, da predloži novo. Sistemi jamstva za vloge bi morali tudi opredeliti pojem „neustrezen vnos“ tako, da bi določili, kdaj lahko vnosi v datotekah SCV veljajo za neustrezne, ob upoštevanju, da

neustrezen vnos ne vodi do zavrnitve datoteke SCV in ne ogrozi pravočasnega izplačila vlagateljem. Nato bi morali sistemi jamstva za vloge oceniti, koliko kreditnih institucij je bilo sposobnih predložiti datoteke SCV ustrezne kakovosti ter kakšen je delež neustreznih vnosov v neveljavnih in veljavnih datotekah SCV. Pri poročanju organu EBA bi morali sistemi jamstva za vloge opisati naslednje vidike:

- a. opredelitev „neveljavnih datotek SCV“ in „veljavnih datotek SCV“ ter
- b. opredelitev neustreznih vnosov, kot jo določi sistem jamstva za vloge.

4.20 Pri poročanju organu EBA o kazalniku i2 bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti naslednje vidike:

- število kreditnih institucij, ki so bile v krogu testiranja datotek SCV sposobne predložiti veljavne datoteke SCV (absolutno število in relativni delež testiranih institucij), in
- relativni delež neustreznih vnosov ter minimalno, maksimalno in povprečno število teh deležev v posameznem krogu testiranja datotek SCV za vsako neveljavno in vsako veljavno datoteko SCV.

4.21 Pri kazalnikih i3 in i4 lahko vzpostavljene ureditve med drugim sestavljajo ustrezni:

- pravila, zahteve in smernice, ki sistemom jamstva za vloge podeljujejo pravna izvršilna pooblastila za pridobivanje datotek SCV,
- pravila, zahteve, smernice in/ali podatkovni modeli, ki določajo vsebino datotek SCV in (tehnične) podatkovne zahteve za datoteke SCV,
- komunikacijski kanali, ki se uporabljajo za pridobivanje datotek SCV od pridruženih kreditnih institucij in izmenjavo informacij z njimi, ter
- posredovalni kanali za prenos datotek SCV med sistemom jamstva za vloge in pridruženimi kreditnimi institucijami.

4.22 Presoja kakovosti takih vzpostavljenih ureditev lahko temelji na njihovem dokumentacijskem ovrednotenju ali simulaciji njihovega delovanja ali kombinaciji obeh možnosti. Pri poročanju o rezultatih bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti kvalitativno oceno in navesti vrsto testiranja, izvedenega za presojo kakovosti.

4.23 Za testiranje pridobivanja datotek SCV v okviru testa funkcije izplačila bi morali sistemi jamstva za vloge uporabiti samo prej omenjeni kazalnik i3:

i3: presoja kakovosti vzpostavljenih ureditev za zahtevanje in pridobivanje datotek SCV (kvalitativni)

Informacije o težavah, ugotovljenih v kreditni instituciji, zaradi katerih bi lahko bilo potrebno posredovanje sistema jamstva za vloge

4.24 Sistemi jamstva za vloge bi morali preučiti vzpostavljene ureditve za pridobivanje informacij o težavah, ugotovljenih v kreditni instituciji, zaradi katerih bi lahko bilo potrebno posredovanje sistema jamstva za vloge, kot je predvideno v členu 4(10) Direktive 2014/49/EU. V zvezi s tem bi morali preveriti, ali bi te ureditve omogočile dovolj zgodnje obveščanje, na primer kadar pristojni organi izvajajo pooblastila na podlagi člena 27 Direktive 2014/59/EU (zgodnje posredovanje) ali člena 104 Direktive 2013/36/EU⁶ (nadzorna pooblastila) oziroma kadar pristojni organi ali organi za reševanje skladno s členom 32 Direktive 2014/59/EU ugotovijo, da institucija propada ali bo verjetno propadla.

4.25 Za testiranje pridobivanja takih informacij bi morali sistemi jamstva za vloge uporabljati naslednji kazalnik:

i5: kakovost vzpostavljenih ureditev za pridobivanje informacij od pristojnih organov ali organov za reševanje o težavah, ugotovljenih v kreditni instituciji, zaradi katerih bi lahko bilo potrebno posredovanje sistema jamstva za vloge, vključno s tem, ali te ureditve omogočajo pravočasno obveščanje o zgodnjem poslabšanju finančnega položaja institucije (kvalitativni).

4.26 Pri kazalniku i5 lahko vzpostavljene ureditve med drugim sestavljajo:

- nacionalno pravo ali druge zahteve, ki zagotavljajo izmenjavo informacij in sodelovanje med sistemom jamstva za vloge ter pristojnimi organi in/ali organi za reševanje,
- struktura upravljanja sistema jamstva za vloge, če ima ta skupna področja upravljanja s pristojnimi organi in/ali organi za reševanje, ali
- memorandumi o soglasju ali drugi dogovori med sistemom jamstva za vloge ter pristojnimi organi in/ali organi za reševanje in
- priročnik ali vodnik za krizno upravljanje med sistemom jamstva za vloge ter pristojnimi organi in/ali organi za reševanje.

4.27 Presoja kakovosti takih vzpostavljenih ureditev se lahko izvede s simulacijo sodelovanja med različnimi organi v okviru osnovnega testa, s pregledom postopka z organi (na primer s testiranjem komunikacijskih kanalov, procesa upravljanja in odločanja ter časovnih okvirov izmenjave informacij) ali z dokumentacijskim pregledom elementov iz odstavka 4.26. Pri izvajanju dokumentacijskega pregleda bi bilo treba pristojne organe in organe za reševanje obvestiti o zaključkih, ki izhajajo iz ocene. Ti organi so lahko tudi vključeni v dokumentacijski pregled. Pri poročanju organu EBA o kazalniku i5 bi morali sistemi jamstva za vloge poročati o

⁶ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L176, 27.6.2013, str. 338).

kvalitativni oceni skupaj s pojasnilom, ki jo utemeljuje, in v njem opisati, kako so bili testi na tem področju izvedeni.

Osebjje in drugi operativni viri

- 4.28 Sistemi jamstva za vloge bi morali na podlagi osnovnih testov preveriti, ali bi imeli na razpolago potrebne vire za izvajanje nenadno povečanih aktivnosti zaradi posredovanja, in sicer v smislu finančnih sredstev, osebja, pisarniških prostorov, informacijskotehnološke opreme, klicnih centrov ipd., med drugim tudi tako, da bi prerazporedili obstoječe stalne vire ali sklenili sporazume o začasnem zunanjem izvajanju.
- 4.29 Obstoječe osebjje je notranje osebjje, kar pomeni zaposlene ali podizvajalce sistema jamstva za vloge v scenarijih običajnega poslovanja. Vključuje lahko tudi osebjje, ki ni neposredno zaposleno v sistemu jamstva za vloge, ampak pri drugem javnem organu, ki so mu poverjene funkcije sistema jamstva za vloge, kot so določene v direktivi o sistemih jamstva za vloge in direktivi o sanaciji in reševanju bank. Obstoječa finančna sredstva pomenijo finančna sredstva sistema jamstva za vloge v scenarijih običajnega poslovanja. Prav tako je mogoče obstoječe vire opredeliti kot vire sistema jamstva za vloge v scenarijih običajnega poslovanja.
- 4.30 Dodatno osebjje pomeni osebjje, ki je poleg obstoječega osebja potrebno za posredovanje sistema jamstva za vloge. Vključuje na primer zaposlene (zunanjih) ponudnikov storitev in sodelavce iz drugih oddelkov, če je sistem jamstva za vloge del drugega organa (npr. pristojnega organa, organa za reševanje, centralne banke). Dodatna finančna sredstva je mogoče opredeliti kot finančna sredstva, ki so poleg obstoječih potrebna za posredovanje sistema jamstva za vloge. To vključuje rezervacije za morebitno posredovanje, ki jih ima sistem jamstva za vloge v svojih finančnih sredstvih v scenarijih običajnega poslovanja. Dodatni viri pomenijo vire, ki so poleg obstoječih potrebni za posredovanje sistema jamstva za vloge, na primer dodatna pisarniška in informacijskotehnološka oprema, pisarniški prostori in/ali strežniški prostor.
- 4.31 Dokončna presoja v zvezi s tem ne bi smela temeljiti izključno na hipotetičnem povečanju finančnih sredstev, temveč bi morala vsaj delno upoštevati mehanizme za delovanje v nepredvidljivih okoliščinah, vzpostavljene v dobrih časih (npr. možnosti začasnega zaposlovanja osebja).
- 4.32 Glede na pomembnost informacijskotehnoloških sistemov (sistemov IT) za izvajanje funkcij sistemov jamstva za vloge bi morali ti oceniti varnost svojih sistemov IT. Zlasti bi morali na kratko poročati o glavnih zaključkih najnovejših notranjih/zunanjih revizij, povezanih z vidiki varnosti IT ali kakršnimi koli težavami v zvezi z informacijsko tehnologijo, na katere so naleteli med stresnim testiranjem (ali v resničnih primerih), s posebnim poudarkom na morebitnih ugotovljenih pomanjkljivostih.
- 4.33 Za testiranje osebja in drugih operativnih virov bi morali sistemi jamstva za vloge uporabljati naslednje kazalnike:

- i6: ustreznost obstoječega osebja, finančnih sredstev in drugih virov, ki bi bili na razpolago v resničnih razmerah (kvantitativni in kvalitativni),
- i7: ustreznost dodatnega osebja, finančnih sredstev in drugih virov, ki bi bili po potrebi takoj na razpolago (kvantitativni in kvalitativni),
- i8: varnostna ocena sistemov IT, ki so ključni za izvajanje nalog, za katere je pooblaščen sistem jamstva za vloge (kvalitativni).

4.34 Pri poročanju o kazalnikih i6 in i7 bi morali sistemi jamstva za vloge poročati o naslednjih izidih:

- kvalitativnih: po kategoriji (osebje, finančna sredstva, drugi viri) s kvalitativno oceno, ki izraža ustreznost,
- kvantitativnih: kjer je to ustrezno, število osebja (s pojasnilom, ali število pomeni število zaposlenih ali ekvivalent polnega delovnega časa) ter vrzeli v finančnih sredstvih in virih za izvajanje nalog sistema jamstva za vloge.

Komunikacija z vlagatelji in širšo javnostjo

4.35 Sistemi jamstva za vloge bi morali preučiti komunikacijske procese, ki bi se izvajali ob izvedbi scenarija izplačila, ter pri tem pregledati komunikacijsko strategijo in sredstva.

4.36 Za testiranje komuniciranja z vlagatelji in širšo javnostjo bi morali sistemi jamstva za vloge uporabljati naslednje kazalnike:

- i9: čas, potreben za vzpostavitev klicnih centrov in ad hoc spletnih mest ali strani (kvalitativni in kvantitativni),
- i10: zmogljivost spletnih mest ali klicnih centrov glede množičnih dostopov ali klicev (kvalitativni in kvantitativni).

4.37 Pri poročanju o kazalniku i9 bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti kvalitativno oceno in navesti kvantitativne informacije. V slednjem primeru bi morali kot izhodišče za merjenje časa ($t = 0$) uporabiti čas aktivacije sistema jamstva za vloge. Čas bi morali sporočiti v obliki števila ur.

4.38 Pri ocenjevanju kazalnika i10 bi morali sistemi jamstva za vloge upoštevati število vlagateljev testiranih kreditnih institucij in s tem število potencialnih obiskov spletnega mesta in klicev. Pri poročanju o tem kazalniku bi morali sporočiti število vlagateljev pri testiranih kreditnih institucijah in kvalitativno oceno ter predložiti kvantitativne informacije in naslednje kvantitativne rezultate:

- za spletna mesta: število obiskovalcev na uro,
- za klicne centre: število dohodnih klicev, ki jih lahko klicni center obdela v eni uri.

Plačilni instrumenti

4.39 Sistemi jamstva za vloge bi morali testirati svojo sposobnost izvajanja plačil vlagateljem, tj. da zneske izplačila učinkovito prenesejo v dobro računov vlagateljev.

4.40 V ta namen bi morali sistemi jamstva za vloge oceniti kakovost obstoječih procesov za zbiranje podrobnosti o plačilih (informacij, ki so poleg vsebine datoteke SCV potrebne za izvedbo plačila), razpoložljivih plačilnih instrumentih (npr. bančnih nakazilih, čekih, predplačniških karticah) ter po potrebi o svoji zmogljivosti za izplačilo vlagateljem nerezidentom v EU in za plačevanje v tujih valutah. Pri izvajanju kvalitativnih presoj bi morali sistemi jamstva za vloge upoštevati te elemente in to, ali razpoložljivi plačilni instrumenti zadoščajo za plačilo številu vlagateljev kreditne institucije, ki ima najmanj toliko vlagateljev kot pridružene kreditne institucije v drugem kvartilu. Institucija, izbrana za testiranje, ne bi smela spadati v kategorijo, opisano v odstavku 3.27.

4.41 Po pregledu različnih razpoložljivih procesov in instrumentov bi morali sistemi jamstva za vloge preveriti, kako so jih sposobni hitro uporabiti v stresnih situacijah, ko se izvajajo številna plačila. Za izvedbo te ocene bi morali pri dveh resnejših scenarijih, ki bi morala vključevati več plačil kot v okviru kazalnika i11, uporabiti eno od naslednjih možnosti:

- istočasni propad dveh kreditnih institucij: vsaka od izbranih institucij bi morala imeti najmanj toliko vlagateljev kot pridružene kreditne institucije v drugem kvartilu. Nobena od izbranih institucij ne bi smela spadati v kategorijo, opisano v odstavku 3.27, ali
- propad ene kreditne institucije, ki ima najmanj toliko vlagateljev kot pridružene kreditne institucije v tretjem kvartilu. Izbrana institucija ne bi smela spadati v kategorijo, opisano v odstavku 3.27.

4.42 Za testiranje plačilnih instrumentov bi morali sistemi jamstva za vloge uporabljati naslednja kazalnika:

i11: pregled plačilnih instrumentov, ki so na voljo za scenarije izplačila (kvalitativni in kvantitativni),

i12: ustreznost v primeru številnih plačil, kot je opredeljena v resnejših scenarijih iz smernic (kvalitativni in kvantitativni).

4.43 Pri poročanju o kazalniku i11 bi morali sistemi jamstva za vloge:

- pri pripravi kvalitativne presoje upoštevati elemente, opisane v odstavku 4.41, tako, da bi predložili kvalitativno oceno in pojasnilo, ki med drugim utemeljuje oceno in pojasnjuje uporabljeni scenarij, in
- poročati o številu vlagateljev, ki velja za test področja, ki se meri s kazalnikom i11 (kvantitativni).

4.44 Pri poročanju o kazalniku i12 bi morali sistemi jamstva za vloge predložiti kvalitativno oceno skupaj s pojasnilom, ki jo utemeljuje (kvalitativni), vrsto izbranega resnega scenarija in število vlagateljev, ki velja za test področja, ki se meri s kazalnikom i11 (kvantitativni).

Obdobje za izplačilo

4.45 Sistemi jamstva za vloge bi morali ugotoviti čas od takrat, ko je ugotovljena nerazpoložljivost vlog, do takrat, ko mora biti izplačljivi znesek na voljo skladno s členom 8(1) Direktive 2014/49/EU, ter na tej podlagi ugotoviti morebitno zamudo glede na obdobja za izplačilo, določena v členu 8(2) do 8(5) navedene direktive.

4.46 Za testiranje obdobja za izplačilo bi morali sistemi jamstva za vloge uporabljati naslednja kazalnika:

i13: pri scenarijih izplačila sposobnost sistema jamstva za vloge, da znesek izplačila zagotovi v veljavnem roku za izplačilo, vključno s časom od takrat, ko je ugotovljena nerazpoložljivost vlog, do takrat, ko je izplačljivi znesek na voljo (kvalitativni in kvantitativni),

i14: pri začasno visokih saldir, računih upravičencev ali drugih posebnih primerih presoja kakovosti notranjih postopkov in virov sistema jamstva za vloge za zbiranje in obravnavo zahtevkov vlagateljev (kvalitativni).

4.47 Pri poročanju o kazalniku i13 bi morali sistemi jamstva za vloge o pregledu sporočiti:

- kvalitativno oceno, ki kaže na sposobnost sistema jamstva za vloge, da znesek izplačila zagotovi v veljavnem roku za izplačilo, skupaj s pojasnilom, ki utemeljuje kvalitativno oceno, in
- čas, da se znesek izplačila zagotovi, v številu delovnih dni in veljavni rok za izplačilo v primeru odstopanja od informacij, predloženih v oddelku za splošne informacije v predlogi za poročanje (kvantitativni).

4.48 Za oceno področja, ki se meri s kazalnikom i14, bi morali sistemi jamstva za vloge testirati svoje notranje procese za povračilo v posebnih primerih, kot so začasno visoki saldi, računi upravičencev ali drugi posebni primeri. Kadar taki primeri v datotekah SCV niso identificirani, bi morali sistemi jamstva za vloge razmisliti tudi o simulaciji procesa plačila in obdobja plačila s fiktivnimi primeri. Poleg tega bi morali razmisliti o uporabi datotek SCV ali fiktivnih podatkov, da bi količinsko opredelili obdobje, v katerem bi bile te vloge izplačane. S to izbirno kvantitativno oceno se lahko izračuna čas od takrat, ko je ugotovljena nerazpoložljivost vlog, do takrat, ko je izplačljivi znesek na voljo, tako, da se odšteje čas, ko je moral sistem jamstva za vloge čakati, da mu je vlagatelj ali drug deležnik zagotovil potrebne informacije.

4.49 Če sistem jamstva za vloge meni, da je treba oceniti druge posebne primere razen začasno visokih saldov in računov upravičencev, jih lahko testira in o njih poroča v okviru kazalnika i14. Poudarek pri oceni bi moral biti na pregledu notranjih procesov sistema jamstva za vloge. Poleg

tega lahko sistemi jamstva za vloge za količinsko opredelitev obdobja – v delovnih dneh –, v katerem bi bile te vloge izplačane, uporabijo fiktivne podatke. Drugi posebni primeri so vloge ali vlagatelji, ki za izvedbo izplačila od sistema jamstva za vloge zahtevajo več pozornosti in/ali posebno obravnavo, na primer, ker mora ta pridobiti posebne informacije ali ker mora na drug način odstopiti od običajnih postopkov izplačila. Taki posebni primeri so lahko na primer posledica nacionalne zakonodaje ali posebnih značilnosti produktov, ki jih ponujajo pridružene kreditne institucije. Če so sistemi jamstva za vloge testirali druge posebne primere, bi morali pri poročanju organu EBA predložiti nadaljnje informacije.

Čezmejno sodelovanje (sodelovanje med sistemi jamstva za vloge matične države članice in sistemi jamstva za vloge države članice gostiteljice)

4.50 Če sistem jamstva za vloge opravlja vlogo sistema jamstva za vloge matične države članice ali sistema jamstva za vloge države članice gostiteljice v skladu s členom 14 direktive o sistemih jamstva za vloge, bi moral testirati vzpostavljene sisteme za izplačilo vlagateljem v podružnicah, ki so jih njegove pridružene kreditne institucije vzpostavile v drugih državah članicah.

4.51 Kadar je mogoče, bi morali sistemi jamstva za vloge razmisliti o uporabi pristopa na podlagi tveganja, ko izbirajo, s katerimi sistemi jamstva za vloge bodo izvedli test čezmejnega sodelovanja. Pristop na podlagi tveganja pomeni, da na podlagi informacij, ki so jim na voljo, ocenijo tveganja, verjetnost, da bodo morali sodelovati s posameznimi partnerskimi sistemi jamstva za vloge, in v kateri vlogi bodo morali sodelovati. Ta pristop je morda primernejši od uporabe števila čezmejnih podružnic kot edinega merila. Pri poročanju organu EBA bi morali sistemi jamstva za vloge poročati, s katerim partnerskim sistemom in v kateri vlogi (sistem jamstva za vloge matične države članice ali sistem jamstva za vloge države članice gostiteljice) je bil test izveden, ter pojasniti pristop na podlagi tveganja, ki so ga uporabili za izbor partnerskega sistema.

4.52 Sistemi jamstva za vloge matične države članice in sistemi jamstva za vloge države članice gostiteljice bi morali oceniti svojo sposobnost, da učinkovito in varno komunicirajo drug z drugim. Zato bi morali oceniti svojo sposobnost dostopa do podatkov, potrebnih za izplačilo, in njihove izmenjave. Najprej bi morali v vlogi sistemov jamstva za vloge matične države članice preveriti, ali so sposobni pridobiti namenske informacije, ki jih vsebujejo datoteke SCV, in pripraviti datoteke s plačilnimi navodili (PIF) o vlagateljih v podružnicah, ki so jih njihove pridružene kreditne institucije vzpostavile v drugih državah članicah, potem ko so sistemi jamstva za vloge matične države članice pridobili datoteke SCV teh kreditnih institucij.

4.53 Sistemi jamstva za vloge bi morali v vlogi sistemov jamstva za vloge matične države članice ugotoviti čas, ki se porabi za pripravo datotek PIF in njihovo predložitev sistemom jamstva za vloge držav članic gostiteljic v rokih, določenih v Smernicah organa EBA o dogovorih o sodelovanju med sistemi jamstva za vloge v skladu z Direktivo 2014/49/EU⁷.

⁷ EBA/GL/2016/02.

4.54 Sistemi jamstva za vloge bi morali v vlogi sistemov jamstva za vloge matične države članice predložiti (vzorčno) datoteko PIF sistemom jamstva za vloge držav članic gostiteljic, da bi preizkusili, ali so komunikacijski kanali ustrezno vzpostavljeni. Nato bi morali sistemi jamstva za vloge države članice gostiteljice preveriti, ali prejete datoteke PIF vsebujejo vse potrebne informacije za izvedbo plačila, in to potrditi sistemom jamstva za vloge matične države članice.

4.55 Sistemi jamstva za vloge matične države članice in sistemi jamstva za vloge države članice gostiteljice bi morali oceniti kanale za posredovanje drugih datotek razen datotek PIF, kot so dokumenti za komuniciranje in spremni dokumenti, potrebni za izvedbo izplačil v kompleksnih primerih, v obe smeri.

4.56 Sistemi jamstva za vloge bi morali v vlogi sistemov jamstva za vloge države članice gostiteljice oceniti svojo sposobnost komuniciranja z vlagatelji pri podružnicah in širšo javnostjo, in sicer s pripravljanjem izjav in informacij za posamezne vlagatelje (na primer pisem za vlagatelje ali vprašanj in odgovorov za osebje klicnih centrov). Ker se sposobnost komuniciranja z vlagatelji meri v okviru osnovnih testov funkcije izplačila (brez predpostavke čezmejnega sodelovanja), bi morala biti ocena osredotočena na vidike, značilne za komunikacijo s tujimi vlagatelji pri podružnicah in širšo javnostjo v drugih državah članicah razen matične države članice. Ker vzpostavitev klicnega centra sistema jamstva za vloge države članice gostiteljice spada v okvir kazalnikov i9 in i10, ta vidik ne spada na področje take ocene.

4.57 Sistemi jamstva za vloge matične države članice in sistemi jamstva za vloge države članice gostiteljice bi morali oceniti kanale za posredovanje sredstev med sabo, na primer s simulacijo dejanskega prenosa (dela) sredstev partnerskemu sistemu jamstva za vloge ali z dokumentacijskim pregledom potrebnih notranjih procesov. V primerih, ko so sistemi jamstva za vloge v potekajočem obdobju stresnega testiranja tak kanal za posredovanje uporabili v okviru prenosa sredstev med sistemi jamstva za vloge, kadar se institucija članica pridruži drugemu sistemu jamstva za vloge⁸, taka ocena kanalov za posredovanje ni obvezna.

4.58 Sistemi jamstva za vloge ne bi smeli testirati svoje zmogljivosti čezmejnega sodelovanja, če iz katerega od naslednjih razlogov niso sodelovali bodisi kot sistemi jamstva za vloge matične države članice ali sistemi jamstva za vloge države članice gostiteljice v skladu s členom 14 direktive o sistemih jamstva za vloge:

- nobena pridružena kreditna institucija nima podružnic v drugi državi članici in/ali v državi članici sistemov jamstva za vloge ni vzpostavljena nobena podružnica kreditne institucije EU in
- v načrtu za reševanje vseh pridruženih kreditnih institucij s podružnicami v drugih državah članicah je predvideno, da je treba sprejeti ukrep za reševanje ali da je treba pooblastilo za odpis ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov v skladu s členom 59 direktive o sanaciji in reševanju bank izvesti v skladu z ustreznim scenarijem iz člena 10(3) navedene direktive.

⁸ V skladu s členom 14(3) direktive o sistemih jamstva za vloge.

4.59 Za testiranje svojih zmogljivosti čezmejnega sodelovanja bi morali sistemi jamstva za vloge uporabiti naslednje kazalnike:

- i15: sposobnost pridobivanja namenskih informacij, ki jih vsebujejo datoteke SCV, in pripravljanja datotek PIF o vlagateljih pri podružnicah, ki jih pridružene kreditne institucije ustanovijo v drugih državah članicah (kvalitativni),
- i16: čas za pripravo datotek PIF, potem ko institucija posreduje datoteke SCV (kvalitativni in kvantitativni),
- i17: čas za posredovanje datotek PIF organom države članice gostiteljice, potem ko institucija posreduje datoteke SCV (kvalitativni in kvantitativni),
- i18: presoja kakovosti kanalov za posredovanje datotek PIF (kvalitativni),
- i19: ocena in potrditev, ki ju pripravijo sistemi jamstva za vloge države članice gostiteljice, da bi bile datoteke PIF primerne za izplačevanje vlagateljem (kvalitativni),
- i20: presoja kakovosti kanalov za posredovanje drugih datotek razen datotek PIF (kvalitativni),
- i21: presoja kakovosti sposobnosti sistemov jamstva za vloge države članice gostiteljice, da v imenu sistema jamstva za vloge matične države članice in v sodelovanju z njim komunicirajo z vlagatelji pri podružnicah in širšo javnostjo, in sicer s pripravljanjem izjav in informacij za posamezne vlagatelje (kvalitativni),
- i22: presoja kakovosti kanalov za posredovanje sredstev potrebnih za izplačilo vlagateljem pri podružnicah s strani sistema jamstva za vloge države članice gostiteljice (kvalitativni),
- i23: sposobnost izpolnjevanja rokov, določenih v Smernicah o dogovorih o sodelovanju med sistemi jamstva za vloge v skladu z Direktivo 2014/49/EU (kvalitativni in kvantitativni),
- i24: čas za posredovanje sredstev, potrebnih za izplačilo vlagateljem pri podružnicah s strani sistema jamstva za vloge države članice gostiteljice, od sistema jamstva za vloge matične države članice do sistema jamstva za vloge države članice gostiteljice (kvalitativni in kvantitativni).

4.60 Pri poročanju o kazalnikih i15, i16, i18, i19, i20, i21 in i22 bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti kvalitativno oceno skupaj s pojasnilom, ki jo utemeljuje.

4.61 Pri poročanju o kazalnikih i16 in i17 bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti kvalitativno oceno skupaj s pojasnilom, ki jo utemeljuje, ter čas v urah, pri čemer bi morali kot izhodišče ($t = 0$) uporabiti posredovanje datoteke SCV iz kreditne institucije (kvantitativni).

4.62 Pri poročanju o kazalniku i21 bi se morali sistemi jamstva za vloge države članice gostiteljice osredotočiti na specifične vidike, povezane s komuniciranjem s tujimi vlagatelji pri podružnicah in širšo javnostjo v državah članicah drugih kot sistem jamstva za vloge matične države članice

(v primerjavi s komuniciranjem z vlagatelji pri kreditni instituciji, ki je v isti državi članici kot sistem jamstva za vloge, v okviru scenarija izplačila brez čezmejnega sodelovanja).

4.63 Pri poročanju o kazalniku i23 bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti kvalitativno oceno skupaj s pojasnilom, ki jo utemeljuje, ter čas v delovnih dneh (kvantitativni).

4.64 Pri ocenjevanju področja, ki se meri s kazalnikom i24, bi morala sistem jamstva za vloge matične države članice in sistem jamstva za vloge države članice gostiteljice stopiti v stik, da bi določila rok za prenos sredstev sistemu jamstva za vloge države članice gostiteljice. Količinsko bi morala opredeliti celotni pretečeni čas, kar vključuje čas, ki je potreben za prenos sredstev iz sistema jamstva za vloge matične države članice v sistem jamstva za vloge države članice gostiteljice, in čas, ki je potreben, da se dajo sredstva sistema jamstva za vloge države članice gostiteljice na voljo vlagateljem. Za izvedbo te ocene se lahko uporabijo tudi izidi uporabe kazalnika i22. Pri poročanju o kazalniku i24 bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti kvalitativno oceno, ki kaže, ali so bila sredstva posredovana v roku, skupaj s pojasnilom, ki utemeljuje kvalitativno oceno, ter čas (v delovnih dneh), ki je bil potreben za posredovanje, in rok, ki se je uporabil za test in je bil dogovorjen s partnerskim sistemom jamstva za vloge (kvalitativni in kvantitativni).

Zmožljivosti financiranja

4.65 Poleg operativnih zmožljivosti bi morali sistemi jamstva za vloge preveriti tudi ustreznost in dostopnost svojih sredstev za financiranje, da bi lahko izpolnili svoje plačilne obveznosti v okviru osnovnih testov.

Ustreznost sredstev za financiranje

4.66 Prvič, sistemi jamstva za vloge bi morali preveriti ustreznost sredstev predhodnega financiranja (razpoložljivih finančnih sredstev), naknadnih prispevkov in alternativnih načinov financiranja, ki so na voljo za posredovanje sistema jamstva za vloge za vse institucije članice, za katere ni verjetno, da bo zanje sprejet ukrep za reševanje v skladu z odstavkom 3.27. Ta ocena bi morala temeljiti na najnovejšem sporočenem znesku kritih vlog vseh institucij članic ob določenem času. To je dokumentacijsko testiranje (izračun).

4.67 Pri odvisnosti od naknadnih prispevkov bi bilo treba upoštevati omejitve, določene v členu 10(8) Direktive 2014/49/EU, vključno s tem, ali je mogoče plačila nekaterih institucij v celoti ali deloma odložiti, ker bi sicer ogrozila likvidnostni ali solventnostni položaj teh institucij⁹. Sistemi jamstva za vloge bi morali še upoštevati, ali bi potrebni izredni naknadni prispevki dosegli 0,5-odstotno letno zgornjo mejo iz navedenega člena. Če je ne bi, bi morali izrecno presoditi, ali bi bili sposobni zbrati prispevke do te meje.

4.68 Uporaba alternativnih načinov financiranja, kot so posojila ali kreditne linije javnih ali zasebnih tretjih oseb, bi morala temeljiti na objektivni presoji elementov, znanih v času testiranja, kot

⁹ Glej delegirani akt, ki ga je sprejela Komisija skladno s členom 104(4) in členom 115 Direktive 2014/59/EU.

so obveznosti vzajemnega posojanja, prevzete na podlagi pisnih sporazumov o sodelovanju, formalne kreditne linije ipd.

4.69 Za testiranje ustreznosti svojih sredstev za financiranje bi morali sistemi jamstva za vloge uporabljati naslednje kazalnike:

i25: ustreznost predhodnih sredstev, namenjenih pokritju potrebe po financiranju za institucije članice sistemov jamstva za vloge, ki ne spadajo v kategorijo, opisano v odstavku 3.27 smernic (sporoči se absolutno in relativno število institucij s primanjkljajem ter, če je primerno, minimalni, maksimalni in povprečni primanjkljaj v absolutni vrednosti in kot delež potrebe po financiranju) (kvalitativni in kvantitativni),

i26: ustreznost naknadnih prispevkov, namenjenih pokritju potrebe po financiranju za institucije članice sistemov jamstva za vloge, ki ne spadajo v kategorijo, opisano v odstavku 3.27 smernic, in pri katerih predhodna sredstva niso zadoščala (poročajo se o absolutnem in relativnem številu institucij s primanjkljajem ter, če je primerno, o minimalnem, maksimalnem in povprečnem primanjkljaju v absolutni vrednosti in kot delež potrebe po financiranju) (kvalitativni in kvantitativni),

i27: ustreznost alternativnih načinov financiranja, namenjenih pokritju potrebe po financiranju za institucije članice sistemov jamstva za vloge, ki ne spadajo v kategorijo, opisano v odstavku 3.27 smernic, in pri katerih predhodna sredstva in naknadni prispevki niso zadoščali (poročajo se o absolutnem in relativnem številu institucij s primanjkljajem ter, če je primerno, o minimalnem, maksimalnem in povprečnem primanjkljaju v absolutni vrednosti in kot delež potrebe po financiranju) (kvalitativni in kvantitativni).

4.70 Pri poročanju o kazalnikih i25, i26 in i27 bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti kvalitativno oceno skupaj s pojasnilom, ki jo utemeljuje.

Dostop do sredstev za financiranje

4.71 Drugič, sistemi jamstva za vloge bi morali oceniti okvir upravljanja in proces odločanja za pridobitev potrebnega financiranja za posredovanje sistema jamstva za vloge. Oceniti bi morali tudi svojo sposobnost dostopa do predhodnih sredstev z unovčenjem vloženi sredstev v roku, ki velja za posredovanje.

4.72 V zvezi s tem bi bilo treba za scenarije izplačila sistemov jamstva za vloge pri testu upoštevati zneske, ki bi bili v obdobju za izplačilo dejansko na voljo. Za druge scenarije posredovanja bi morali sistemi jamstva za vloge določiti veljavno obdobje za prispevanje k posredovanju. To za vse scenarije pomeni, da je treba preučiti likvidnost investiranih razpoložljivih finančnih sredstev in plačilnih obveznosti, med drugim tudi v stresnih tržnih razmerah. Sistemi jamstva za vloge bi morali testirati unovčenje vseh ali dela svojih sredstev in o tem poročati, ko poročajo o rezultatih stresnega testiranja. Če je možno, bi morali uporabiti stresne tržne razmere. Pri poročanju organu EBA bi morali sistemi jamstva za vloge opisati

predpostavke/razmere, ki veljajo za test, na primer, ali so uporabili stresne tržne razmere, in če so jih, navesti dodatne podrobnosti.

- 4.73 Poleg tega bi morali sistemi jamstva za vloge ne glede na znesek predhodnih sredstev testirati zbiranje naknadnih prispevkov in dostopanje do alternativnih načinov financiranja. Za namene te ocene lahko izvedejo testiranje s simulacijo propada izbrane kreditne institucije ali več testov z različnimi predpostavkami (kot so ločeni testi za vsak možni vir financiranja). Kreditna institucija, izbrana za testiranje, ne bi smela spadati v kategorijo, opisano v odstavku 3.27 smernic. Če sistem jamstva za vloge izbere eno kreditno institucijo za testiranje tako operativnih zmogljivosti kot tudi zmogljivosti financiranja, bi moral zagotoviti, da bo izbral kreditno institucijo, ki ima najmanj toliko vlagateljev kot pridružene kreditne institucije v drugem kvartilu, ki ne spadajo v kategorijo, opisano v odstavku 3.27. Sistemi jamstva za vloge bi morali organu EBA sporočiti anonimizirane značilnosti kreditne institucije, izbrane za test.
- 4.74 Če je v nacionalni zakonodaji določeno posebno zaporedje uporabe in črpanja razpoložljivih finančnih sredstev, naknadnih prispevkov in alternativnih načinov financiranja, bi bilo treba pri oblikovanju stresnega testa upoštevati veljavna pravila.
- 4.75 Če ima sistem jamstva za vloge vzpostavljene ureditve za dostop do alternativnih načinov financiranja iz več kot enega vira (npr. komercialno posojilo ali posojilo države), bi moral v posameznem obdobju stresnega testiranja testirati dostop do sredstev iz vsaj enega od teh virov. Druge vire alternativnih načinov financiranja lahko oceni v naslednjih obdobjih testiranja.
- 4.76 Sistemi jamstva za vloge bi morali oceniti čas, potreben za dostop do financiranja iz naknadnih sredstev in alternativnih načinov financiranja. Pri poročanju organu EBA bi morali sporočiti tudi veljavni rok za dostop do sredstev, ki se uporabijo za posredovanje. Poleg tega bi morali razmisliti o oceni posredovalnih kanalov za zbiranje naknadnih prispevkov in dostop do alternativnih načinov financiranja, na primer s simulacijo dejanskega prenosa vseh sredstev ali dela sredstev sistemu jamstva za vloge ali z dokumentacijskim pregledom potrebnih notranjih procesov. Če se za zbiranje predhodnih in naknadnih prispevkov uporabljajo isti kanali za posredovanje, pa jih lahko sistemi jamstva za vloge testirajo bodisi za predhodne bodisi za naknadne prispevke. Če so bili predhodni ali naknadni prispevki zbrani v trenutnem obdobju stresnega testiranja, sistemom jamstva za vloge kanalov za posredovanje ni treba testirati posebej, ampak bi morali poročali o resnični izkušnji.
- 4.77 Za testiranje dostopa do svojih sredstev za financiranje bi morali sistemi jamstva za vloge uporabljati naslednje kazalnike:

<p>i28: kvalitativna ocena okvira upravljanja sistema jamstva za vloge in procesa odločanja za pridobitev potrebnega financiranja za posredovanje sistema jamstva za vloge (kvalitativni),</p> <p>i29: ocena sposobnosti sistema jamstva za vloge, da v roku, ki velja za posredovanje, dostopi do predhodnih sredstev tako, da unovči sredstva, vložena kot del razpoložljivih finančnih sredstev (kvantitativni s podporo kvalitativnega),</p>
--

i30: ocena sposobnosti sistema jamstva za vloge, da v roku, ki velja za posredovanje, zbere naknadne prispevke tako, da zbere izredne prispevke (kvantitativni s podporo kvalitativnega).

i31: ocena sposobnosti sistema jamstva za vloge, da v roku, ki velja za posredovanje, dostopi do alternativnih načinov financiranja (kvantitativni s podporo kvalitativnega).

- 4.78 Pri poročanju o kazalniku i28 bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti kvalitativno oceno skupaj s pojasnilom, ki jo utemeljuje.
- 4.79 Pri poročanju o kazalniku i29 bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti kvalitativno oceno, ki kaže, ali so do predhodnih sredstev dostopili v roku, ki velja za posredovanje, skupaj s pojasnilom, ki utemeljuje kvalitativno oceno, ter čas (v delovnih dneh), ki je bil potreben za dostop do predhodnih sredstev, in rok (v delovnih dneh), ki je veljal za testirano posredovanje (kvalitativni in kvantitativni).
- 4.80 Pri poročanju o kazalniku i30 bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti kvalitativno oceno, ki kaže, ali so bili naknadni prispevki zbrani v roku, ki velja za posredovanje, skupaj s pojasnilom, ki utemeljuje kvalitativno oceno, ter čas (v delovnih dneh), ki je bil potreben za zbiranje naknadnih prispevkov, in rok (v delovnih dneh), ki je veljal za testirano posredovanje (kvalitativni in kvantitativni).
- 4.81 Pri poročanju o kazalniku i31 bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti kvalitativno oceno, ki kaže, ali so do alternativnih načinov financiranja dostopili v roku, ki velja za posredovanje, skupaj s pojasnilom, ki utemeljuje kvalitativno oceno, ter čas (v delovnih dneh), ki je bil potreben za dostop do alternativnih načinov financiranja, in rok (v delovnih dneh), ki je veljal za testirano posredovanje (kvalitativni in kvantitativni).

Zmožljivosti prispevanja k reševanju, preprečevanja propada in prispevanja k postopkom zaradi insolventnosti

- 4.82 Sistemi jamstva za vloge bi morali oceniti svoje operativne zmožljivosti in zmožljivosti financiranja za prispevanje k reševanju in po potrebi za uporabo svojih razpoložljivih finančnih sredstev za izvajanje posredovanj, povezanih s funkcijami preprečevanja propada in prispevanjem k postopkom zaradi insolventnosti, kot so navedeni v odstavku 3.2.
- 4.83 Sistemi jamstva za vloge bi morali opredeljene kazalnike uporabiti, kot je primerno za ustrezni osnovni test, ki ga izvedejo v skladu s to smernico. Sistemi jamstva za vloge, ki izvajajo osnovne teste, povezane s prispevanjem k reševanju, preprečevanjem propada in prispevanjem k postopkom zaradi insolventnosti, lahko uporabijo ustrezne rezultate in zaključke, ki izvirajo iz kazalnikov, uporabljenih v predhodnem stresnem testu funkcije izplačila. Ti pretekli izidi bi morali izvirati iz stresnega testa funkcije izplačila, ki je bil izveden v tekočem obdobju stresnega testiranja (če je to mogoče) ali v predhodnem obdobju stresnega testiranja sistema jamstva za

vloge. Kadar sistemi jamstva za vloge uporabijo pretekle izide, bi morali razmisliti, ali jih je treba dopolniti z dodatnimi ocenami, specifičnimi za prispevanje k reševanju, preprečevanje propada ali prispevanje k postopkom zaradi insolventnosti.

Specifični kazalniki

4.84 Sistemi jamstva za vloge bi morali za testiranje svojih zmogljivosti prispevanja k reševanju, preprečevanja propada in prispevanja k postopkom zaradi insolventnosti uporabiti naslednje kazalnike:

- i32: pri prispevanju k reševanju čas od vložitve zahtevka organa za reševanje do plačila prispevka (kvalitativni in kvantitativni),
- i33: pri preprečevanju propada (ocenjen) čas, ki je potreben za izvedbo posredovanja sistema jamstva za vloge (neobvezno – kvalitativni in kvantitativni),
- i34: pri preprečevanju propada presoja kakovosti postopkov in virov, ki jih določi sistem jamstva za vloge, da bi zagotovil, da stroški ukrepov ne presegajo stroškov, potrebnih za izpolnitev njegovega zakonskega ali pogodbenega mandata, kot je navedeno v členu 11(3)(c) direktive o sistemih jamstva za vloge (kvalitativni),
- i35: pri preprečevanju propada presoja kakovosti postopkov in virov, ki jih določi sistem jamstva za vloge, da bi imel strožji nadzor nad tveganji kreditne institucije in večje pravice preverjanja, kot je navedeno v členu 11(3)(d) direktive o sistemih jamstva za vloge (kvalitativni),
- i36: pri preprečevanju propada presoja kakovosti sposobnosti sistema jamstva za vloge, da pridobi izredne prispevke, kot je navedeno v členu 11(5) direktive o sistemih jamstva za vloge (kvalitativni),
- i37: pri prispevanju k postopkom zaradi insolventnosti čas, ki je potreben za izvedbo posredovanja sistema jamstva za vloge (kvalitativni in kvantitativni),
- i38: pri prispevanju k postopkom zaradi insolventnosti presoja kakovosti notranjih postopkov in virov, ki jih določi sistem jamstva za vloge, da bi zagotovil, da stroški, ki jih ima, ne presegajo neto zneska nadomestil kritim vlagateljem, kot je navedeno v členu 11(6) direktive o sistemih jamstva za vloge (kvalitativni).

4.85 V fazi načrtovanja iz smernice 2 in za namen ocenjevanja področja, ki se meri s kazalnikom i32, bi morali sistemi jamstva za vloge stopiti v stik z organi za reševanje, da bi v sodelovanju določili časovni okvir, v katerem mora biti izvedeno plačilo prispevka k reševanju, da lahko organ izvrši ukrepe za reševanje. Ta časovni okvir se lahko razlikuje glede na uporabljeni scenarij/orodje za reševanje. Poleg tega organ EBA sisteme jamstva za vloge in organe za reševanje spodbuja, naj pri oblikovanju in izvajanju stresnih testov scenarijev prispevanja k reševanju sodelujejo, na primer s skupnim testiranjem. Pri poročanju o kazalniku i32 bi morali sistemi jamstva za vloge

sporočiti kvalitativno oceno, ki kaže, ali so bila sredstva posredovana v ustreznem roku, skupaj s pojasnilom, ki utemeljuje kvalitativno oceno, ter čas, ki je bil potreben posredovanje, in rok, ki je veljal za test (kvantitativni).

- 4.86 Uporaba kazalnika i33 ni obvezna. Kadar se sistemi jamstva za vloge odločijo, da ga bodo uporabili, bi morali stopiti v stik z ustreznimi organi, da bi določili časovni okvir, v katerem bi bilo treba izvesti ukrepe. Časovni okvir lahko določijo tudi sami, če imajo pooblastilo. Upoštevati bi morali morebitne pretekle resnične izkušnje. Časovni okvir se lahko razlikuje glede na uporabljeni scenarij/ukrep, zato lahko sistem jamstva za vloge čas oceni na podlagi enega od možnih scenarijev. Ustrezno izhodišče za količinsko opredelitev pretečenega časa je odvisno od veljavnega nacionalnega okvira. Izhodišče je lahko med drugim zahtevek kreditne institucije, imenovanega organa ali nadzornega organa. Pri poročanju o kazalniku i33 bi morali sistemi jamstva za vloge navesti izhodišče za oceno pretečenega časa in razloge, zakaj je bilo izhodišče izbrano. Poročati bi morali tudi o glavnih predpostavkah testa.
- 4.87 Pri uporabi kazalnika i35 bi morali sistemi jamstva za vloge razmisliti o vključitvi nadzornih organov v skladu s členom 11(3)(d) direktive o sistemih jamstva za vloge in veljavnimi nacionalnimi določbami. V tem primeru bi morali oceno osredotočiti samo na notranje ukrepe, ki jih lahko sprejmejo.
- 4.88 Pri uporabi kazalnika i36 bi se morali sistemi jamstva za vloge osredotočiti na specifične procese, ki jih morda vzpostavijo v skladu s členom 11(5) direktive o sistemih jamstva za vloge. Če ni vzpostavljen noben specifičen proces, bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti samo to ugotovitev.
- 4.89 Pri uporabi kazalnika i37 bi morali sistemi jamstva za vloge stopiti v stik z ustreznimi organi, da bi določili časovni okvir, v katerem bi bilo treba izvesti ukrepe. Časovni okvir lahko določijo tudi sami, če imajo pooblastilo. Upoštevati bi morali morebitne pretekle resnične izkušnje. Časovni okvir se lahko razlikuje glede na uporabljeni scenarij/ukrep. Ustrezno izhodišče za količinsko opredelitev pretečenega časa je odvisno od veljavnega nacionalnega okvira. Izhodišče je lahko med drugim zahtevek kreditne institucije, imenovanega organa ali nadzornega organa.
- 4.90 Pri poročanju o kazalnikih i33 in i37 bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti kvalitativno oceno, ki kaže, ali so bili ukrepi izvedeni v ustreznem roku, skupaj s pojasnilom, ki utemeljuje kvalitativno oceno, ter čas, ki je bil potreben, in rok, ki je veljal za test (kvantitativni). Sporočiti bi morali tudi izhodišče za oceno pretečenega časa in razloge, zakaj je bilo izhodišče izbrano. Pri poročanju o kazalniku i38 bi morali sistemi jamstva za vloge navesti, ali so bili (v okviru preteklih resničnih izkušenj ali zaradi pripravljenosti) vzpostavljeni postopki, skladni z nacionalnimi določbami, da bi identificirali potencialnega kupca za prevzem posredovanih kritih vlog.
- 4.91 Pri poročanju o kazalnikih i34, i35, i36 in i38 bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti kvalitativno oceno skupaj s pojasnilom, ki jo utemeljuje.

Drugi veljavni kazalniki

- 4.92 Poleg specifičnih kazalnikov, navedenih v odstavku 4.84, bi morali sistemi jamstva za vloge uporabljati naslednje kazalnike, ki prav tako veljajo za testiranje njihove funkcije izplačila.
- 4.93 Za testiranje svojih zmogljivosti prispevanja k reševanju bi morali sistemi jamstva za vloge uporabiti naslednje prej omenjene kazalnike: i5, i6, i7, i8, i28, i29, i30 in i31.
- 4.94 Pri uporabi teh kazalnikov za ta namen bi morali upoštevati, da bo treba prispevek sistema jamstva za vloge k reševanju morda izvesti v časovnem okviru, krajšem od veljavnega obdobja za zagotovitev izplačljivega zneska vlagateljem.
- 4.95 Pri uporabi kazalnikov i6 in i7 bi morali sistemi jamstva za vloge oceniti ustreznost dodatnega osebja, finančnih sredstev in drugih virov za namen zagotavljanja svojega prispevka v časovnem okviru, ki je združljiv s potrebami postopkov reševanja. Sistemi jamstva za vloge bi morali stopiti v stik z organi za reševanje, da bi opredelili ta časovni okvir, ki se lahko razlikuje glede na uporabljena scenarij in orodje za reševanje.
- 4.96 Sistemi jamstva za vloge bi morali kazalnik i8 uporabiti samo, če uporabljajo druge sisteme IT od tistih, ki se uporabljajo v okviru njihove funkcije izplačila. Pri uporabi kazalnika i8 bi morali oceniti varnost sistemov IT, ki so ključni za namen pravočasnega prispevanja k reševanju.
- 4.97 Pri uporabi kazalnika i28 bi morali sistemi jamstva za vloge upoštevati morebitne nacionalne pravne, pogodbene ali zakonske določbe, povezane z njihovim procesom upravljanja in odločanja v okviru prispevanja k reševanju.
- 4.98 Za testiranje svojih zmogljivosti preprečevanja propada bi morali sistemi jamstva za vloge uporabiti naslednje prej omenjene kazalnike: i5, i6, i7, i8, i28 in i29.
- 4.99 Pri uporabi kazalnika i6 bi morali sistemi jamstva za vloge oceniti ustreznost obstoječega osebja za namen kvantifikacije stroškov svojih posredovanj iz člena 11(3) direktive o sistemih jamstva za vloge.
- 4.100 Pri uporabi kazalnika i7 bi morali sistemi jamstva za vloge oceniti ustreznost dodatnega osebja za namen kvantifikacije stroškov svojih posredovanj iz člena 11(3) direktive o sistemih jamstva za vloge.
- 4.101 Sistemi jamstva za vloge bi morali kazalnik i8 uporabiti samo, če uporabljajo druge sisteme IT od tistih, ki se uporabljajo v okviru njihove funkcije izplačila. Pri uporabi kazalnika i8 bi morali oceniti varnost sistemov IT, ki so ključni za namen kvantifikacije stroškov njihovih posredovanj iz člena 11(3) direktive o sistemih jamstva za vloge.
- 4.102 Pri uporabi kazalnika i28 bi morali sistemi jamstva za vloge upoštevati morebitne nacionalne pravne, pogodbene ali zakonske določbe, povezane z njihovim procesom upravljanja in odločanja v okviru preprečevanja propada.

- 4.103 Za testiranje svojih zmogljivosti preprečevanja propada lahko sistemi jamstva za vloge prostovoljno in v skladu z veljavnimi nacionalnimi določbami uporabijo tudi kazalnika i30 in i31.
- 4.104 Za testiranje svojih zmogljivosti prispevanja k postopkom zaradi insolventnosti bi morali sistemi jamstva za vloge uporabiti naslednje prej omenjene kazalnike: i5, i6, i7, i8, i28 in i29.
- 4.105 Pri uporabi kazalnika i7 bi morali sistemi jamstva za vloge oceniti ustreznost dodatnega osebja za namen kvantifikacije stroškov svojih posredovanj iz člena 11(6) direktive o sistemih jamstva za vloge.
- 4.106 Sistemi jamstva za vloge bi morali kazalnik i8 uporabiti samo, če uporabljajo druge sisteme IT od tistih, ki se uporabljajo v okviru njihove funkcije izplačila. Pri uporabi kazalnika i8 bi morali oceniti varnost sistemov IT, ki so ključni za namen kvantifikacije stroškov njihovih posredovanj iz člena 11(6) direktive o sistemih jamstva za vloge.
- 4.107 Pri uporabi kazalnika i28 bi morali sistemi jamstva za vloge upoštevati morebitne nacionalne pravne, pogodbene ali zakonske določbe, povezane z njihovim upravljanjem in procesom odločanja v okviru prispevanja k postopkom zaradi insolventnosti.
- 4.108 Za testiranje svojih zmogljivosti prispevanja k postopkom zaradi insolventnosti lahko sistemi jamstva za vloge prostovoljno in v skladu z veljavnimi nacionalnimi določbami uporabijo tudi kazalnika i30 in i31.

Scenariji dodatnega stresa in dodatni kazalniki

Scenariji dodatnega stresa

- 4.109 Sistemi jamstva za vloge bi morali razmisliti o dodatni plasti kompleksnosti in stresa pri enem ali več osnovnih testih tako, da bi izbranemu osnovnemu testu dodali „poseben“ scenarij z resnimi izzivi za neprekinjeno poslovanje ali zunanji okoliščini, ki bi pomenile dodaten stres za izvajanje funkcij sistema jamstva za vloge.
- 4.110 Neizčrpen seznam primerov takih scenarijev vključuje več istočasnih izplačil iz sistema jamstva za vloge, ekonomski stres in nezmožnost unovčenja ali zbiranja sredstev na trgu, informacijskotehnološke/operativne težave sistema jamstva za vloge ali propadle kreditne institucije, zunanje razmere, ki vplivajo na poslovanje sistema jamstva za vloge, kot so epidemija/pandemija, izpad napajanja, motnje v povezavi z internetom in stavka. Pri poročanju organu EBA bi morali sistemi jamstva za vloge opisati zasnovo testa in izbrani scenarij.
- 4.111 Pri uporabi scenarija dodatnega stresa bi morali sistemi jamstva za vloge uporabljati naslednji kazalnik:

i39: sposobnost sistema jamstva za vloge za soočanje z izzivi za neprekinjeno poslovanje ali zunanjimi okoliščinami, ki pomenijo dodaten stres za izvajanje funkcij sistema jamstva za vloge (kvalitativni).

Samostojno razvita področja in kazalniki na lastno pobudo

- 4.112 Sistemi jamstva za vloge lahko prostovoljno razvijejo dodatne kazalnike na lastno pobudo za ocenjevanje drugih področij od tistih, ki so vključena v smernice. Sistem jamstva za vloge lahko take kazalnike doda za vidike, ki jih ima pri ocenjevanju svojih zmogljivosti za pomembne in ki se ocenjujejo v veljavnem obdobju stresnega testiranja. Ta možnost je prostovoljna, njen cilj pa je sistemom jamstva za vloge omogočiti prožnost za testiranje in poročanje o vidikih, za katere menijo, da so pomembni za njihov položaj. Z vključevanjem takih področij v poročila o stresnih testih, ki se predložijo organu EBA, ta organ in drugi sistemi jamstva za vloge dobijo vpogled v te vidike za prihodnje medsebojne strokovne preglede.
- 4.113 Pri poročanju o takih kazalnikih bi morali sistemi jamstva za vloge sporočiti kvalitativno oceno skupaj s pojasnilom, ki jo utemeljuje, in kvantitativne informacije, kadar je to ustrezno.

Smernica 5: Kvalitativna ocena izidov testov in odpornosti sistemov jamstva za vloge

Sistem ocenjevanja posameznih kazalnikov

5.1 Pri ocenjevanju svoje odpornosti glede na različne kazalnike v teh smernicah bi morali sistemi jamstva za vloge uporabljati naslednji sistem ocenjevanja.

5.2 Stresno testiranje ima dva namena, oceno odpornosti sistema jamstva za vloge in opredelitev pomanjkljivosti ali področij, na katerih so potrebne izboljšave, da bi izboljšali njegove sisteme, zato je pričakovano in dobrodošlo, da sistem jamstva za vloge pri izvajanju stresnega testiranja opredeli taka področja za izboljšanje. Pri uporabi posameznih kazalnikov bi morali sistemi jamstva za vloge zato sporočiti kvalitativno oceno, ki spada v eno od naslednjih kategorij:

- 1) sistem jamstva za vloge ni identificiral nobenega področja za izboljšanje ali pa jih je identificiral le malo in zanje ni verjetno, da bodo vplivala na njegovo sposobnost izvajanja nalog pod pogoji iz direktive o sistemih jamstva za vloge.
- 2) Sistem jamstva za vloge je identificiral znatno število področij za izboljšanje, vendar zanje ni verjetno, da bodo vplivala na njegovo sposobnost izvajanja nalog pod pogoji iz direktive o sistemih jamstva za vloge, ker so na primer pomanjkljivosti izolirane in/ali jih je mogoče ob propadu kreditne institucije zlahka odpraviti.
- 3) Sistem jamstva za vloge je identificiral majhno število področij za izboljšanje, vendar bi ta vplivala na njegovo sposobnost izvajanja nalog pod pogoji iz direktive o sistemih jamstva za vloge (zato bi moral navesti, kateri ukrepi so bili sprejeti ali so predvideni v bližnji prihodnosti in kakšni so morebitni rezultati nadaljnjih testov).
- 4) Sistem jamstva za vloge je identificiral znatno število področij za izboljšanje, ki bi vplivala na njegovo sposobnost izvajanja nalog pod pogoji iz direktive o sistemih jamstva za vloge (zato bi moral navesti, kateri ukrepi so bili sprejeti ali so predvideni v bližnji prihodnosti in kakšni so morebitni rezultati nadaljnjih testov).

5.3 Kvalitativne ocene bi morale biti dopolnjene s kvantitativnim razvojem in pojasnili, ki utemeljujejo rezultat v poročilu, kadar to zahteva predloga za poročanje.

Od posameznih kazalnikov do odpornosti sistema jamstva za vloge pri doseganju njegovih pravnih funkcij

5.4 Pri ocenjevanju svoje odpornosti glede na pravne funkcije, ki se ocenjujejo z osnovnimi testi, bi morali sistemi jamstva za vloge uporabljati naslednji sistem ocenjevanja.

5.5 Sistemi jamstva za vloge bi morali za vsak osnovni test sporočiti, ali se ocenjujejo za zadostno odporne ali nezadostno odporne.

- Zadostno odporen pomeni, da je sistem jamstva za vloge sposoben izpolniti funkcijo, ki mu je poverjena v skladu z direktivama 2014/49/EU in 2014/59/EU in je bila ocenjena z ustreznim osnovnim testom.
- Ne zadostno odporen pomeni, da sistem jamstva za vloge ni sposoben izpolniti funkcije, ki mu je poverjena v skladu z direktivama 2014/49/EU in 2014/59/EU in je bila ocenjena z ustreznim osnovnim testom.

5.6 Sistemi jamstva za vloge bi morali to oceno dopolniti s pojasnili, ki utemeljujejo sporočene rezultate.

5.7 Če ima sistem jamstva za vloge zakonsko pooblastilo za izvajanje posamezne naloge v skladu z direktivo o sistemih jamstva za vloge, vendar ni izvedel posameznega osnovnega testa, ki velja zanj, bi moral to sporočiti tako, da v ustreznem polju predloge za poročanje navede, da področje ni bilo testirano, in pojasni razloge za to.

Sistem ocenjevanja splošne odpornosti

5.8 Pri ocenjevanju svoje splošne odpornosti bi morali sistemi jamstva za vloge uporabiti naslednji sistem ocenjevanja.

5.9 Poročati bi morali, ali je splošna odpornost pri izpolnjevanju njihovih polnih zakonskih pooblastil zadostna ali nezadostna:

- zadostna odpornost pomeni, da je sistem jamstva za vloge sposoben izpolniti vse funkcije, ki so mu poverjene v skladu z direktivama 2014/49/EU in 2014/59/EU,
- nezadostna odpornost pomeni, da sistem jamstva za vloge ni sposoben izpolniti vsaj ene od funkcij, ki so mu poverjene v skladu z direktivama 2014/49/EU in 2014/59/EU.

5.10 Sistemi jamstva za vloge bi morali to oceno dopolniti s pojasnili, ki utemeljujejo sporočene rezultate.

Smernica 6: Navodila za poročanje organu EBA

- 6.1 Če je mogoče, bi morala predloga za poročanje vključevati izide vsaj enega obdobja stresnega testiranja, ki ga je sistem jamstva za vloge izvedel v celoti.
- 6.2 Sistemi jamstva za vloge bi morali organu EBA informacije, opredeljene v Prilogi 1, sporočiti do datuma, ki ga, če je to ustrezno, napove EBA, ko načrtuje in izvaja medsebojne strokovne preglede. Organ EBA bo drugi medsebojni strokovni pregled objavil do 16. junija 2025, zato bi mu morali sistemi jamstva za vloge svoje rezultate sporočiti do 16. junija 2024. Za poznejša obdobja stresnega testiranja in poročanja bo organ EBA datum naslednjih rokov za poročanje sporočil v svojih poznejših medsebojnih strokovnih pregledih ali na drug način.
- 6.3 Sistemi jamstva za vloge bi morali za poročanje uporabiti predlogo za poročanje iz Priloge 1 in kanale za posredovanje, ki jih zagotovi organ EBA.
- 6.4 Pri izpolnjevanju predloge za poročanje bi morali sistemi jamstva za vloge upoštevati naslednja navodila.
- Za vsak kazalnik (kvalitativni) bi morali navesti kvalitativno oceno (1–4) skupaj s pojasnilom, ki jo utemeljuje. Če je to ustrezno, bi morali navesti tudi kvantitativne informacije za utemeljitev ocene in primerljive podatke za prihodnje medsebojne strokovne preglede (kvantitativni).
 - Če so poleg kvalitativne ocene potrebne tudi kvantitativne informacije, bi morali sistemi jamstva za vloge upoštevati navodila v smernicah in predlogi za poročanje, na primer glede merskih enot.
 - Če sistem jamstva za vloge posameznega področja ni ocenil, bi moral to sporočiti tako, da v ustreznem polju predloge za poročanje navede, da področje ni bilo testirano. Poleg tega bi moral dodati pisno izjavo z opisom razloga, zakaj področje ni bilo ocenjeno.
 - Če je sistem jamstva za vloge pri testiranju datotek SCV izvedel več testov datotek SCV ene kreditne institucije, ta pri poročanju o številu edinstvenih testiranih institucij šteje za eno edinstveno institucijo.